

ادبیات حقوقی

(۴)

آب - آیه

آب - آب جسمی است روان و روشن که اگر چیزی برآن نیافروده باشد بی مزه^۱ و بی رنگ و بی بو است.

این مایع شفاف و سیال مایه زندگی مردمان و جانوران و گیاهان است.^۲ تا کشف عناصر ساده و اصلی، آب را با سه جسم دیگر آتش، باد، خاک چهار آخشیجان یا عناصر اربعة بسیطه میدانستند. در این شعر هرچهار آمده:

چون آتش تیز باش و چون آب روان
آب از نظر حقوقی یکی از اموال است که ممکن است بطور طبیعی بدست آید
مانند آب چشم و رود و دریا و یا براثر کار انسان مثل آب قنات و چاه و غیره.
آب مال منقول است ولی نه از آن جمیت که بپای خود راه رود و جاری شود و
جابجا گردد بلکه از آن جمیت که مشمول تعریف مذکور در ماده ۱۹ قانون مدنی است:
«اشیائی که نقل آن از محلی به محلی به محل دیگر ممکن باشد بدون اینکه بخود یا محل
آن خرابی وارد آید منقول است».^۳

حقوق آب مجموعه قواعد و اصول و مقررات یا عرفهایی است که در تهیه و
تولید آب و توزیع و مصرف آن باید رعایت شود.
تهیه و تولید آب موضوع حیات میاه مباحه و احداث چاه و قنات و سد و نظائر

(۱) مزه کیفیتی است که از چشیدن و جویدن و نوشیدن چیزی احساس شود مانند شیرینی، شوری، تلخی. فرهنگ معین. بی مزه در خوراکی و آشامیدنی یعنی بی طعم ولی در تداول عامه چشائی یا بیویائی ناخواهایند است که بی مزه را بجای بدزمه بکار برند.

(۲) و جعلنا من الماء كل شيءٌ حى أفالاً يؤمنون. قرآن سوره ۲۱ آية ۳۱... و شاعر چنین تضمین کرده:

از لبت زنده گشت جان هما
(۳) پاره‌ای آب را غیرمنقول دانند و احکام مال غیر منقول بر آن روان گردانند که کمان میروند درست نباشد و آنچه غیرمنقول است محل آب از زودخانه و چاه و دریا وغیره است.

اینها و توزیع آن موضوع کلیه وسائل آبرسانی شهری و صحرائی مانند لوله‌کشی آب و آبروها و کانال‌ها و امثال اینهاست. و در مصرف آب موضوع حق تقدم و حقابه و تقسیم آب و مقسم‌المیاه^۴ و اشباه این امور و نیز موضوع آب‌ها مورد توجه است. در قانون مدنی مواد ۱۴۸ تا ۱۶۰ از قراعد و مقررات مربوط به کندن نهر در زمین مباح، احیاء و حیازت میاه مباحه، کندن چاه و قنات، شرکت درهایک ازین امور و مصرف آب و آبیاری و حقوق و تکالیف افراد در این موضوعات بحث کرده است.

اما قسمت عمده ازین مقررات بر اثر قانون ملی شدن آب که در ۶۶ ماده در هفتم مرداد ۱۳۴۷ شمسی تصویب گردیده تغییر یافته و قسمتی نسخ شده است و تملک خصوصی آب با تأسیس حقابه و حق الشرب از میان رفته است.

ماده اول قانون ملی شدن آب چنین است: «کلیه آب‌های جاری در رودخانه‌ها و انهر طبیعی و دره‌ها و جویبارها و هر مسیر طبیعی دیگر اعم از سطحی و زیرزمینی و همچنین سیلاجها و فاضل‌آبها و زهابها و دریاچه‌ها و مردابها و برکه‌های طبیعی و چشمه‌سارها و آب‌های معدنی و منابع آب‌های زیرزمینی ثروت ملی محسوب و متعلق به عموم است و مستولیت حفظ و بهره‌برداری این ثروت ملی و احداث اداره تأسیسات توسعه منابع آب به وزارت آب و برق محول می‌شود.»

در مواد دیگر موضوع حقابه و اجازه مصرف و نحوه استفاده از آب و آب‌های مصرف نشده و وظایف وزارت آب و برق و آب‌های زیرزمینی و حفاظت و نگهداری تأسیسات آب و تملک اراضی مورد لزوم و وصول آب‌ها و جلوگیری از آلودگی منابع آب و تخلفات و جرائم و مقررات مختلف تصویب گردیده که اینک موردعمل و اجراست. آب از جمیت آلودگی^۵ نیز در حقوق آب مورد بررسی است. در این موضوع همه منابع و عوامل آلوده‌کننده آب‌های سطحی و زیرزمینی و دریاها، اثرات آلودگی آب در انسان و گیاه، پیشگیری و چاره‌جوئی و بهداشت آب مطالعه و اصول و قواعد آن مدون می‌گردد.

از دید ادبی آب با معانی، مفاهیم، ترکیبات، تشیبهات، استعارات در شعر و نثر جایگاه بلندی دارد و ما قطره‌های ازین دریای پرموج بر میگذینیم و می‌کوشیم بیشتر جنبه حقوقی داشته باشد:

آب از آب تکان نمی‌خورد یعنی آرامش و اینمی به کمال موجود است.

آب از سر تیره است یعنی عیب کار در پایه و اصل است:

آب از سرتیره است ای خیره خشم   پیشتر بنگر یکی بگشای چشم
مولوی

تا تیره شدهست آبم از سر   اشکم بخلاف آن چو رنگ است
انوری

آب از سرگذشتن، گرفتار شدن و پاک باختن و نومید شدن:

۴) انگوچ که محل انشعاب آب قنات است.

5) Pollution

دل بمن گوید چون آب تو از سر بگذشت
روی برخاک نه از جور وی و زار بنال
رضی نیشابوری

آب از کسی گشادن، اعانت و یاری از طرف کسی حاصل آمدن:
هزار بیت بگفتم که آب از آن بچکید
کاتبی ترشیزی

آب بروی کار آوردن، امری را ترقی دادن و کاری را رونق بخشیدن:
زمانه را زتو آبی بروی کار آمد
روا بود که کنون روی کار بشناسد
ظہیر فاریابی
آب بی لگام خوردن، جری شدن در تکرار خطای جرم بسبب کیفر ندیدن،
بی سرپرست و خودسر بارآمدن.

آب در جگر نداشت، معسر و در مانده بودن:
در جگر گرچه مرا زاتش فقر آب نمایند
لیک بحری است کف راد تو پرآب زلال
آب در چیزی بستن، اسراف و تبذیر کردن که نشانه سفاهت است و موجب حجر
و قیومت.

آب زیرکاه، فریب و حیله و مکر و خدعا، حیله‌گر و فریبکار:
بگفت سیاوش بخندید شاه
نبد آگه از آب در زیرکاه
فردوسی

با مهان آب زیرکاه مباش
تات بی آب تر زکه نکنند
سنائی
و گفته اند مکیدت دشمنان و سگالش خصمان در پرده کارگرتر آید که آب که در
زیرکاه حیلت پوشانند خصم را به غوطه هلاکت زودتر رساند.
مرزبان نامه

آب بزیر هشتمن، اغفال و فریب و حیله.
آب در چیزی کردن، تقلب و دغلی و ناراستی.
نکوئی کردن و در آب انداختن:
برآب چشمش رحمت کن و میر آبش
که گفته اند نکوئی کن و در آب انداز
کمال اسماعیل

آب کم جستن و تشنگی بددست آوردن:
آب کم جو تشنگی آور بددست
مولوی

آب بقدر تشنگی چشیدن:
هم بقدر تشنگی باید چشید
آب دریا را اگر نتوان کشید
مولوی

آب در شیر کردن، تقلب و تزویر در معامله:
پیش ازین از ننگ صنعت عشق فارغ بیال بود
کوهکن در عاشقی این آبرا در شیر کرد
صائب

آب در گوش کسی کردن، در سودائی او را فریفتند.

آب و گاو یکی بودن، شریک و همکار بودن، متحد و همدست بودن.^۶

آنجا که آب است تیمم باطل است، جمله ضربالمثل است و حکم فقهی مربوط به دوضو را بیان میکند و از نظر عمومی هم حاکی ازین معنی است که چون اصل باشد بدل بکار نیاید:

تیمم باطل است آنجاکه آب است.

چو آب آمد تیمم نیست در کار

آب آبادانی است.

آب به آبادانی میرود.

در پایان این بخش میتوان افزود که هرآبی مایع است ولی هرماعی^۷ یا آبگونه آب نیست.

رفتار ایرانیان باستان درباره آب:

هرودوت مورخ یونانی میگوید: ایرانیان آب را نمی‌آلیند و در آن دست نمی‌شویند و نمی‌گذارند دیگری آنرا به کثافت آلوده کند.

استرابو میتویسد: ایرانیان در آب جاری استحمام نمیکنند، لاشه مردار نمی‌اندازند.

سدسازی و آبیاری در ایران قدیم:

ایرانیها سدی بزرگ ساخته‌اند که از شگفت‌کاریهای صنعت و موجب شگفت‌شی یونانیها خواهد بود. بوسیله بندها آبهای فراوان را بر زمین‌های پهناور مسلط کرده و زمین‌های را که در خور کشاورزی است باختیار خود در آورده‌اند تا قبایل و عشایر و کسانیکه از لحاظ آب در مضيقه هستند از آن بهره‌مند گردند.

هرودوت^۸

شهرهای بزرگ و پر جمعیت ایران از ثمرة آبیاری خوب آباد و آبرومند است.

قدیمیترین راه آبیاری استفاده از آب برف و آب قنات و گاوچاه بوده است.

گزنفون^۹

آباء - آباء جمع آب بمعنی پدران است ولی در استعمال قانون منظور پدر و مادر و جد و جده است. چنانکه از کلمه اولاد پسر و دختر و نوه استفاده می‌شود. با توجه به ماده ۲۰۴ قانون مدنی در موضوع اکراه این استعمال روشن می‌گردد: «تهدید طرف معامله در نفس یا جان یا آبروی اقوام نزدیک او از قبیل زوج و زوجه و آباء و اولاد موجب اکراه است...»

در قول او بجمله گوا یابی در امهات وزاتش و در آبا

ناصرخسرو

در زبان فرانسه معادل آباء (Ascendants) است یعنی محور عمودی نسب تا

(۶) پاره‌ای از مثالها و تعبیرات این بخش از لغتنامه علامه دهخداست.

7) Liquide

(۸) مورخ یونانی.

(۹) مورخ یونانی.

هرجا که بالا رود^{۱۰} و اولاد (Descendants) است تا هرجا که پائین رود^{۱۱}.

آباد – چند معنی و مورد دارد؛

الف – جای معمور و دایر و بربپا^{۱۲}:

نگر تا نیازی به بیداد دست

نگردانی ایران آباد پست
فردوسي

بدیگر کس آباد باید گذاشت
اسدی

تو از بهرت آن کوشد آباد داشت

بسار آورد بهر اسیران روم
فردوسي

آباد بوم نیز بهمین معنی است:
یکی شارسان^{۱۳} کرد و آباد بوم

وصی کرد گودرز کشوداد^{۱۴} را.
فردوسي

ب – بسامان و منظم^{۱۵} :
چو بگشاد آن گنج آباد را

آنجا سپاهی جمع کرد.... و بسلح آباد کردشان و بفترستاد
تاریخ سیستان

آبادانی – در چند معنی و مصداق بکار رود؛

الف – عمران بروزن برها که آباد، آبادانی، آبادکردن است^{۱۶}.

ب – آبادی: زاغ روی به آبادانی نهاد.

کلیله و دمنه

ج – رفاه و آسایش: جز خشنودی و آبادانی خان و مان تو نخواهیم.
تاریخ بخارا

تعبیرها و عبارتهای ادبی:

هر آنچه بینند در ویرانی نگویند در آبادانی.
اسرار التوحید

نه آب و نه آبادانی نه گلبانگ مسلمانی.

آبادانی و مسکن – نام وزارت و هر سازمانی است که برای عمران شهر و

* ساختمان بوجود آید*

آبادی – دو معنی زیر را دارد است:

10) Aiéux, Ancêtres

11) Lignée, Posterité

12) Peuplé, Populé

13) شارسان، شارستان: شهرستان، شهر، همه خانه‌ها و دکانها و ساختمان‌های درون بادوی شهر.

14) Fertile, Cultivé

15) بنیانگذار تیره گودرزیان و از پهلوانان دوران فریدون و جانشینان او.

16) Fertilité, Prosperité, Floraison

*) Developpement et logement

الف - جائی که آباد باشد و در آن مردمان باشند و زندگی براه باشد مانند آبادی نزدیک، از اینجا تا نزدیکترین آبادی یک فرسنگ است^{۱۷}.
ب - آباد بودن:

جمعیت کفر از پریشانی ماست	آبادی میخانه ز ویرانی ماست
خیام	
آبادی ستم بر بادی است، یعنی اگر آبادی با ستم بر مردمان پدید آید جز بر بادی پایانی نخواهد داشت.	
	آبار - دفتر حساب، دفتر دیوان:
آبار و آباره حساب و دفتر دیوان حساب که اواره را اعراب اوarge گویند و آباره گیں بمعنی محاسب. حکیم فردوسی گفته:	
	دو صدر درج پر طوق و یاره همه ^{۱۸}
که بدنامشان در اواره همه ^{۱۹}	
فردوسی	

آباره - مجرای آب که با سنگ و مصالح سازند*

فرهنگ سعید نفیسی

آباخان - دومین پادشاه سلسله ایلخانی در ایران و پسر هولاکو خان مغول است. وی از سال ۶۴۳ تا ۶۷۰ ه. سلطنت کرد و روابط سیاسی و دوستانه با پادشاهان اروپا برقرار کرد و در همدان وفات یافت.

آب انبار - مخزن آب و انبار آبست^{۲۰} ماده ۱۰۴ قانون مدنی میگوید: «حق الارتفاق مستلزم وسائل انتفاع از آن حق نیز خواهد بود مثل اینکه اگر کسی حق شرب از چشمہ یا حوض یا آب انبار غیر دارد حق عبور تا آن چشمہ یا حوض و آب انبار هم برای برداشتن آب دارد.» آب انبار را آبدان و آبگیر و تالاب نیز گویند.

آب انبار عمومی - جزء مشترکات^{۲۱} است. ماده ۲۵ قانون مدنی میگوید: «هیچکس نمیتواند اموالی را که مورد استفاده عموم است و مالک خاص ندارد از قبیل پلها و کاروانسراها و آب انبارهای عمومی و مدارس قدیمه و میدانگاههای عمومی تملک کند و همچنین است قنوات و چاههاییکه مورد استفاده عموم است.** آب باران - در روابط مردم از جهت حقوق ارتفاقی^{۲۲} مورد نظر است. ماده ۹۵ قانون مدنی میگوید: هرگاه زمین یاخانه کسی مجرای فاضل آب یا آب باران زمین یا خانه دیگری بوده است صاحب آن خانه یا زمین نمیتواند جلوگیری از آن

17) Village, Hameau

(۱۸) طوق و یاره: گردن بند و دستبند.
(۱۹) آندراج.

*) Aqueduc

20) Citerne, Cruche, Caraf, reservoir

21) Biens Communs

**) Réservoir de l'eau

(۲۲) ارتفاق حقی است برای شخص در ملک دیگری (ماده ۹۳ ق.م.) مانند حق معبر، حق مجراء، حق میزاب (فاؤدان) و نظائر اینها.

کند مگر در صورتیکه عدم استحقاق او معلوم شود.» و ماده ۹۹ همان قانون میگوید: «هیچکس حق ندارد ناودان خود را بطرف ملک دیگری بگذارد و آب باران از بام خود به بام یامیلک همسایه جاری کند و یا برف بریزد مگر باذن او.» (eaux de pluie) آب باریکه – درآمد اندک همیشگی برای گذران زندگی که حداقل معیشت است، آب باریک در جوی داشتن نیز بیان همین معنی است. اما آب در جوی داشتن کنایه از اختیار و توانائی و آبرو و اعتبار داشتن است:

هنوزش آب پیروزی بجوی است، هنوزش آب برنائی بروی است.

آب باز – آب باز غواص^{۲۳} است و در حقوق دریائی و اقتصاد دریائی از آن صحبت میشود و غیر از شناگر^{۲۴} است:

جمعی از غواصان و آب بازان را فرمودم که به آب فرورفته زیر کشتی‌ها را سوراخ کردند و موازی دویست هزارکس را بیکبار با اسباب و آلات جنگ بیدرنگ غرقه ساختیم. نقاوه الانثار فی ذکر الاخیار. (در تاریخ صفویه تألیف محمود بن هدایت الله افوشنه‌ای نظری – معاصر شاه عباس)

آب بازی – آب بازی غواصی^{۲۵} برای کشف اعماق دریاها و آوردن اطلاعات علمی و فنی یا اشیاء غرق شده یا صید مروارید و نظائر اینهاست که از نظر موضوع و مصداق غیر از شنا^{۲۶} است.

آب بخشان – مقسم المياه، انگج.

آب بند – جائی یا مانعی است که آب را بند کند و از جریان باز دارد. در قانون اصلاح قانون تأسیس بنگاه آبیاری مصوب ۱۳۶۴^{۲۷} آمده است که:

«برای حسن جریان تنظیم و تقسیم آبهای و نگاهداری سدهای کوچک مخزنها و انهار عمومی و سدهای مخصوصی برای تأمین این منظور ایجاد نماید. کلیه آبیاری مجاز است صندوق‌های مخصوصی برای تأمین این منظور ایجاد نماید. مالکین و حقابه‌برها موظف خواهند بود به نسبت آبی که از آن استفاده میکنند یا مالک هستند سالیانه مبلغی که به تشخیص بنگاه و تصویب هیئت منتخب مالکین معین خواهد شد به صندوق مذبور پردازند.»^{۲۸}

در آب بند مانع یا دریچه متحرکی برای سد کردن جریان آب و نگهداری آن تهیه میشود که هر وقت بخواهند آنرا بر میدارند یا باز میکنند و آب رها میشود و برای مصرف لازم جاری میگردد.

«برای تنظیم جریان آبهایی که مسیر آن تند است و در نتیجه سرعت جریان آب زیاد میباشد و برای کشتیرانی مناسب نیست از آب بند استفاده میکنند تا سطح

23) Plongeur, Scaphandrier

24) Nageur

25) Plongement, Natation

26) Nage.

28) Ecluse.

(۲۹) با توجه به قانون مؤخر التصویب ملی شدن آب مورخ ۷ مرداد ۱۳۶۷.

آب ثابت بماند. معمولا در هر چند کیلومتر حوضهایی با دستگاه آب بند که دو در و دو دریچه دارد و طول آنها به ۲۰ تا ۵۰ حتی ۳۰۰ میرسد بوجود می‌آورند و این درها یا دریچه‌ها را برای هم سطح کردن آب باز میکنند یا می‌بندند.» دائرة المعارف تأثیف ابوالحسن سعیدیان.

آب بندان – نک: آبگیر.

آب بندی – اصطلاح فنی و آن عملی است که با انعام آن درزهای ظروف و لوله‌ها و شیرهای آبرا میگیرند تا نم پس ندهد و چکه نکند.

آب بها – آب بها که فرهنگستان آنرا در برابر حق الشرب برگزیده پولی است که در بهای آب مصرفی دهدند. در تبصره ۱ ماده ۳ قانون ساختمان سد لار ولتیان مصوب هفدهم تیرماه ۱۳۳۷ چنین آمده: «نظرات مالی و تدوین و اجرای آئین نامه های آب بها و حق انشعاب براساس تبصره ۲۳ ماده ۲ قانون متمم بودجه سال ۱۳۲۸ خواهد بود. (Prix de l'eau.)

آب خوردن – آب خوردن یا آب آشامیدنی برای مصرف اعم از خواراکی یا شستشو (eau Potable) بکار میروند و اخلاق جزء بکل است. این کلمه در ماده ۱۳۷ قانون مدنی در بعث از حریم آمده: «حریم چاه برای آب خوردن ۲۰ گز و برای زراعت ۳۰ گز است.» در ماده ۲۰ قانون برنامه عمرانی سوم نیز این اصطلاح بکار رفته و آن غیر از آب برای آبیاری است (Irrigation).

آبغوست – بفتح خاووسکون واو معدوله: خشکی و جزیره میان دریا.

آبخیز – آبخیز ۳۰ زمین یا جائی است که آب از آن بیرون می‌آید ۲۱ که در واقع جای پرآب و آبدار و غیر از مظہر قنات یا چشمه است که جای آشکار شدن آب قنات و در روی زمین است. مثل اینکه گوئیم این زمین آبخیز است و مظہر قنات در دامنه تپه است. بمعنی طغیان آب و موج نیز آمده.

آبدان – آبدان یا آبگیر* حوضی در کنار دریا که کشتی‌ها را در آن پاک یا تعمیر کنند.

آب در چیزی مخلوط کردن – کنایه از تقلب** است. تقلبی که از مخلوط کردن چیزی در چیزی حاصل آید.

آبدست – وضو، استنجا با آب، ماهر، چیره‌دست، کارگری که دست او در کارها با طراوت باشد.

آبدندان – ابله، سفیه، گول، احمق، تابع وزبون:
گنه بمن بر دلال وار عرضه دهد
بدان سبب که خریدار آبدندانم
سوذنی

30) Aquifère
*) bassin

**) falsifier
31) فرهنگستان ایران، واژه‌های نو، ۱۳۱۹.

حاده در نهاد دارد و فتنه در شترنج رنج
بسیار است

آبدهش - آبدهش که آنرا آبکاره نیز گویند جائی است در قنات و کاریز
که در آنجا آب تراوش کند. در حیرم قنات چاه آبدهش یا آبکاره مناطق اعتبار است.
آبدیدگی - آبکشیدن و مرطوب شدن کالا در راه یا در انبار که موجب کاستن
قیمت کالاست و ازین جهت در قرارداد ذکر و یا کالا ازین حیث بیمه میشود.^{۳۲}

آبدیده - کالائی که آب کشیده و مرطوب شده^{۳۳} در این حال باید سرهم نوشته
شود تا با آب دیده بمعنی اشک چشم اشتباه نگردد.

آبراه - مجرای آب، رهگذر آب، راه آب، راهی که آب را از آن میگذرانند
و بجایی که خواهند میرسانند. ممکن است آبراه به صورت خندق بزرگ یا تونل
زیرزمینی یا لوله‌های فولادی باشد.^{۳۴}

آبراهه - گذرگاه سیل^{۳۵}، راهگذر آب، میلاب.

آبرسانی - روش رساندن آب به شهرها و زمین‌های زیرکشت و با غها.
آبرفت - بضم را ته نشست آب رودخانه^{۳۶}، زمین که براثر نشستن و خشک
شدن شن و خاک در کنار بستر رودخانه پدید می‌آید^{۳۷}، سنگی که بسبب جریان آب
به میور زمان مائیده و لفزان و مایل به گردی شده باشد.^{۳۸}

آبرو - مجرای آب، مجری المیاه، راهرو آب، مسین آب در چشمه یا قنات پیش از
اشکار شدن در زمین، راه آب در رودخانه و جویبار وغیره. معادل: آبراه.

آبرو - آبرو^{۳۹} که آبرخ و آبروی نیز بکار رفته شرف، اعتبار، عرض، جاه،
حرمت، احترام، حیثیت شخصی یا خانوادگی حتی سرزمینی و کشوری و عمومی
است.^{۴۰}

در حفظ آبرو ز گهر باش سختتر کین آب رفته باز نیاید بجوی خویش
صائب

آبرو میرود ای ابر خطایپوش بیار که بدیوان عمل نامه سیاه آمدہ ایم
حافظ

شو این نامه خسروی باز گو
بدین جوی نزد مهان آبرو
فردوسي

نه بینند بنزد کسان آبروی
فردوسي

32) Avarie, Dégât, Détérioration.

33) Avarié, Abime, deteriore.

34) Aqueduc.

(۳۵) فرهنگستان ایران.

(۳۶) فرهنگستان ایران.

(۳۸) فرهنگ معین.

37) Alluvion.

39) Honneur, Estime, Réputation

40) Estime Public

در جستن نان آب رخ خویش میزید در نار مسوژید روان از پی نان را سنائی

اگر آب حیات به آبرو فروشند دانا نخرد که مردن به عزت به از زندگی بهذلت.
سعده

این اصطلاح در ماده ۲۰۴ قانون مدنی چنین آمده: «تمدید طرف معامله در نفس یا جان یا آبروی اقوام نزدیک...» که از مصاديق اکراه و بجهت فقدان قصد و رضا موجب بطلان معامله است.
آبرو بام – نک: ناودان.

آبرو بر – هم صفت شخص و هم وصف عمل است:

الف – هر کسی که آبروی دیگری را ببرد.

ب – هر عملی که موجب ریختن آبرو شود.

ج – هر خواهش یا آرزوئی که به ارج و شان و قدر واعتبار لطمه زند: ای دل ز حرص نان طلبی آبرو مربیز کان حرص کایبرو برد آهنگ جان کند
د – هر جرمی که مایه ننگ و سالب شرف باشد که میتوانیم آنرا جرم سالب شرف یا بزه آبرو بر^{۴۱} گوئیم که اکثر جرائم عادی مثل دزدی، کلاهبرداری، خیانت در امانت، منافی عفت آبرو بر هستند بخلاف جرائم سیاسی که به عقیده حقوقدانان نه تنها آبرو بر نیستند بلکه آبرو آور^{۴۲} و موجب شرف و افتخارند.
آبرودار – کسی که دارای ارج و شرف واعتبار اخلاقی است،^{۴۳} آبرو مند نیز بهمین معنی است.

آبرو بردن – آبرو بردن^{۴۴} یا آبروی کسی را بردن یا آبرو ریزی عبارت از بی حرمتی کردن، اهانت، تحقیر و توهین است. این عمل جرم است. مواد ۱۶۲ و ۱۶۳ و ۱۶۴ قانون مجازات عمومی و ماده ۲ قانون استقلال کانون حاکی ازین جرم و کیفر آنست.
نک: ^{۴۵} اهانت.

آبریز – آبریز^{۴۶} را فرهنگستان چنین تعریف کرده است: «سرازیری‌هائی که آب آن بروند رسد.»

برای آبریز در فرهنگها معانی زیر را نوشته‌اند:

۱ – سراشیبی تپه‌ها و دره‌های کوهها که آب از آنها سرازیر میشود و به دریا و دریاچه میریزد.

۲ – چاه برای ریخته شدن آبهای مصرف شده.

۳ – ظرفی که در آن آب ریزند و برای آب ریختن بکار رود.

41) Déshonorant

42) Honorable, Honorant

43) Honoré, Respectueux

44) Déshonorer, Mépriser, Disgracier

46) versant

(۴۵) نک مخفف نگاه کنید.

۴- مستراح.

۵- گودال یا چاهی که آب مستعمل حمام و مطبخ در آن دیزد.
آبریز از نظر حقوق بین‌المللی مورد توجه است و ازین جهت مبدأ سازیری
که در آنجا آب بسوی این کشور یا کشور همسایه جاری است خط مرزی طبیعی
است.

در بند الف از ماده ۴ قرارداد مرزی ایران و پاکستان مصوب ۲۶/۴/۳۷ باین

واژه برミغوریم:

«در قسمتهایی که خط مرز طبق نقشه امضاء شده و بشرح ضمیمه آن باید
از آبریزها و دره‌ها و رودخانه‌ها و معابر طبیعی کوهستانی و بطور کلی از عوارض
طبیعی زمین عبور کند هرگاه خط مرزی زمین در روی نقشه با عوارض طبیعی مذبور
تطبیق ننماید امتداد طبیعی عوارض زمین طبق شرح ضمیمه نقشه مسلاک عمل خواهد
بود.»

از نظر قراردادهای مرزی آبریزگاهی با خط المیاه^{۴۷} یا خط تقسیم آب^{۴۸}
طبیق میکند. زیرا ممکن است آب در خط الرأس تپه‌ها و بلندیها و اول شیب‌ها بدو
سو سازیر شود و آب بدو قسمت تقسیم گردد که امتداد خط مذبور خط مرزی
خواهد بود.

آبریزگاه - محیل، حیله‌گر، فریبکار.^{۴۹}

آب ساحلی - نک: آبهای کرانه‌ای.

آبستره - واژه فرانسوی (abstrait) بمعنی مطلق و مجرد و انتزاعی است.

آبستن - آبستن بمعنی حقیقی باردار بودن^{۵۰} و بمعنی مجازی رشوه ستاندن

است:

چون میرسی بدولت مردانه زندگی کن آبستن است گوینده‌رس که رشوه‌گیر است
ایما

آیسرا - خانه‌ای که بر روی آب بنا کنند و از آن برای شکار هوائی یا صید
دریائی استفاده نمایند.

آب‌سنجد - ابزار فنی برای سنجدیدن غلظت و حجم و فشار آب.

آب‌سنجدی - آب‌سنجدی^{۵۱} دانش و فن سنجدش آب از جهات طبیعی و اجتماعی
و حقوقی، توصیف و بررسی پنهنه‌های بزرگ آب‌مانند اقیانوسها، دریاچه‌ها،
رودها و نقشه‌برداری از آنها و مطالعه جزر و مدها و جریان آبهای است.

آبشار - آبشار که آنرا زغال سنگ سفید نیز گویند از فرو ریختن تندر آب
از بلندی بوجود میاید و از آن در تولید نیروی برق استفاده کنند. حالت طبیعی آن در

47) Watershed

48) Ligne de partage d'eau

49) Sournois

50) Enceinte, grossesse: آبستنی

51) Hydrographie

لغات انگلیسی یافته: آبشار (فارسی) شلاله (عربی) شرشار (ترکی) شوت دو
فرانسه (Chute d'eau)

آبشووار - آبشووار (abreuvoir) یا مشروب در چشمه و رودخانه محلی است که چارپایان در آنجا آب میخورند. آبشوور نیز استعمال شده. آبخوره هم آمده. جائی از رود یا نهر یا حوض که از آن آب توان برداشت و خورد: هر کجا باز سر رایت تو سایه فکند کبک و شاهین بهم آیند سوی آبشوور کمال اسماعیل

بمعنی مقام و محل زندگی نیز آمده:
هم آنجا بد آرام و آبشوورت به توران زمین زادی از مادرت
اسدی طوسی

بمعنی نصیب و قسمت و سرنوشت:
ما برفتیم و تو دانی و دل غمخور ما بخت بد تا بکجا میبرد آبشوور ما حافظ

آشناس - بچند کس گفته شود:
الف - کسی که آبهای زیرزمینی و روی زمینی و طریقہ تهیه و تولید و توزیع آب را شناسد.^{۵۲}

ب - مقنی^{۵۳} که دارد کدام زمین را آبست و کاریز در آن توان کردن.^{۵۴}
ج - آنکه غرقاب و تنک آب را از یکدیگر بازدارد و راهنمای کشتی شود تا بر خاک ننشیند:

به نزد آشناس آنکس است طعمه موج که زاب علم تو دارد گذر طمع بشنا
رضی نیشابوری
زیر رکاب تواند کارگذاران رهین پیش عنان تواند آشناسان مطیع
رضی نیشابوری

آشناسی - دانش شناسائی آب بر روی زمین و زیر زمین و دانستن فنون
تهیه و تولید و توزیع آن.^{۵۵}

آب شیرین و آب شور - کنایه از نصیب و قسمت و سرنوشت است که پاره‌ای را آب شیرین و پاره‌ای را آب شور نصیب شده:

رگ رگ است این آب شیرین واب شور بسر خلائق میرود تا نفح صور
مولوی

آب طراز - طراز بنایان که در داخل خود آب دارد، تراز آبی.

فرهنگ معین

52) Hydrographe

(۵۳) چاه کن یا کان کن و بتخفیف کن کن که عربی قفقن شده است و در ضرب المثل گویند: چاهکن همیشه در ته چاه است. بفرانسه Puisatier یا cureur des puits یا (۵۴) لفت نامه.

55) Hydrologie

آبکار - در معانی زیر بکار رود:

الف - جائی از قنات یا چشمه که آب در آنجا از زمین تراوش کند و آنرا

آبدهش نیز گویند:

هر که در کوی تو یکبار از سر جاه آمده

در بن چاه بلا افتاده هم بر آبکار

اثیر اخسیکتی

ب - کاریزکنی.

ج - تنقیه قنات، لاروبی.

د - سقاء، آبکش:

مانده کش عیسی و خضر آبکار

در تتق بارگهش گاه بار

امیر خسرو

ه - آنکه فلزات را آب و جلا دهد.

و - بارنده:

تا در افسانی من در شهر هر کو بنگرد

دست شه خواند مرا باری نه ابر آبکار

امیر خسرو

آبکاره - جائی از کاریز که در آن آب ترشح کند. چاههای پشت سرهم زند

و در زمین راهرو کنند و در چاهی به رگه‌های آب رسند و آن چاه را آبکاره گویند.

در لاروبی قنات ازین چاه آغاز کنند.

آبکاری - شغل و عمل آبکار در فلزات.

آبکانه - که آنرا افگانه نیز گویند بچه‌انداختن و بچه‌افکندن و سقط‌جنین*

است.

آبکند - در چهار معنی بکار رود:

الف - مجرای طبیعی که آب آنرا بکند و در آن روان گردد.^{۵۶}

ب - جائی که سیل یا تندآب آنرا گود کرده باشد:

دلش نگیرد ازین کوه و دشت و بیشه و رود

سرش نه پیچد ازین آبکند ولوره و جر^{۵۷}

ج - آبگیر، غدیر، ثمر:

بیگمان راضی بباشد کو بباید آبکند

هر که باشد تشننه و چشم نیابد هیچ‌جای

شمید بلغی

د - مفاک:

لغز، لغزان چون در او بینهند پای

آبکندی دور و بس تاریک جای

رودکی

*) Avortement

56) Ravin

57) جر: شکاف، خندق. لوره زمینی که سیلاب آنرا کنده باشد: بزیر گلی که تا به بالان پیلاندرو شدی ستوار بر آن کناره او لوره و بزیر گلی

آبگذر — مجرای مصنوعی که برای جاری شدن آب کنده شود.⁵⁸
آبگرفتگی — آب بندان (مانند راه بندان) که راه آب از فضولات پر شود و آب نتواند از معبیر و مسین خود روان گردد بنچار از کنار آبرو راه پیدا کند و جاری شود.

آبگیر — موارد بکار بردن آن عبارتست از:
الف — استخر، تالاب.⁵⁹

ب — جائی که آبرا بگیرد و نگهدارد (بطور طبیعی) یا جائی که آب در آن گرفته و نگاهداشته شود (با عمل انسانی).
ج — مرداب، غدیر، برکه:
در آبگیری دو بط و سنگ پشتی ساکن بودند.

کلیله و دمنه

بطی در آبگیری روشنایی ماه میدید پنداشت که ماهی است.

کلیله و دمنه

د — تمام پهنه‌ای که آب آن برودم میریزد.

ه — آبدان:

باد بهاری به آبگیر پر از چین چون رخ من گشت آبگیر

بیامد بدریا هم اندر شتاب

و — دریا:

ز هر سو درافکند زورق در آب سپه انجمن شد بر آن آبگیر

فردوسی

ز — جائی که در آن آب باشد و عده‌ای بتوانند در آن فرود آیند و زندگی کنند.
آب‌نگاری — فن طبیه بندی آب‌ها*

آب‌نما — مظهر چشم و کاریز، جائی که آب قنات و چشمه در زمین جاری شود، استخرها با فواره‌ها و آب‌افشانهایی که برای آرایش و زیبائی شهرها سازند.
آب و برق — نام وزارت مخصوص تهیه و تولید و توزیع آب و برق که اخیراً به وزارت نیرو تبدیل شده است**.

آب و گل — در معانی زیر بکار رود:

الف — سرشت و خمیره انسان، قالب وجود:

نیست یک ذره بجز مهر تو اندر دل ما گوشی آمیخته با مهر تو آب و گل ما
دیوانه اصفهانی

از من به اختیار تو کین در دل تو نیست رنجم چرا از آنچه در آب و گل تو نیست
غیاث اللغات

58) Canal

59) Etang

*) hydrographie

**) l'eau et l'électricité, l'Energie

ب - دنیا، جهان، عالم خاکی:
عالی لاهوت ای دل منزل و مأوای ماست
رو بدام نفس ناسوتی و آب و گل مباش
باباگوهی

ج - آب و خاک:
گر خود از اصل بنگریم او را
آب و گل مادر و پدر باشد
مسعود سعد

د - خانه، بنا، زمین.
ه - امتیازی که کسی بر اثر سابقه کار در سازمانی یا در صنفی یا در میان
جمعی دارد.

و - حقی که در نتیجه سابقه استفاده ایجاد شود.

ز - حقی که از ایجاد اعیانی در عنصه‌ای بوجود آید.

ح - حقی که برای کشاورز از کشت زمین دیگری حاصل گردد.

ط - زارعانه.

ی - حق ریشه.

ک - سرقفلی.

ل - امتیازی که کسی برای دیگری قائل شود:
درون سینه دولت بهر مهرویان دلی دارد در آن دل هرگلندامی حق آب و گلی دارد
معظم السلطنه دولت

آب و گل در جائی داشتن خانه یا مزرعه‌ای یا امتیازی در آنجا داشتن.
از آب و گل درآمدن بسن رشد و بلوغ نزدیک شدن، از نو نهالی به نوجوانی
پا نهادن.

آبوندانس* - نام الاهه فراوانی و برکت یونان و روم قدیم بشکل دختری
که در دستش ظرفی بشکل شاخ پن از گل و میوه دارد. بیونانی آفتونیا** نامیده
شده است. اجرای قانون و دادگستری توجه الاهه فراوانی را به زمینیان معطوف
میدارد.

آبونمان - وجہی که برای خرید ماهانه یا سالانه روزنامه یا مجله یا عضویت
باشگاه و انجمن و تلفن و برق و نظائر اینها پردازند، اشتراك، حق اشتراك،
پردازانه، پردازه، حق عضویت.^{۶۰}

آبونه - با ترکیب بودن یا شدن عبارتست از خرید ماهیانه یا سالیانه مجله
و روزنامه است، مشترک^{۶۱}.

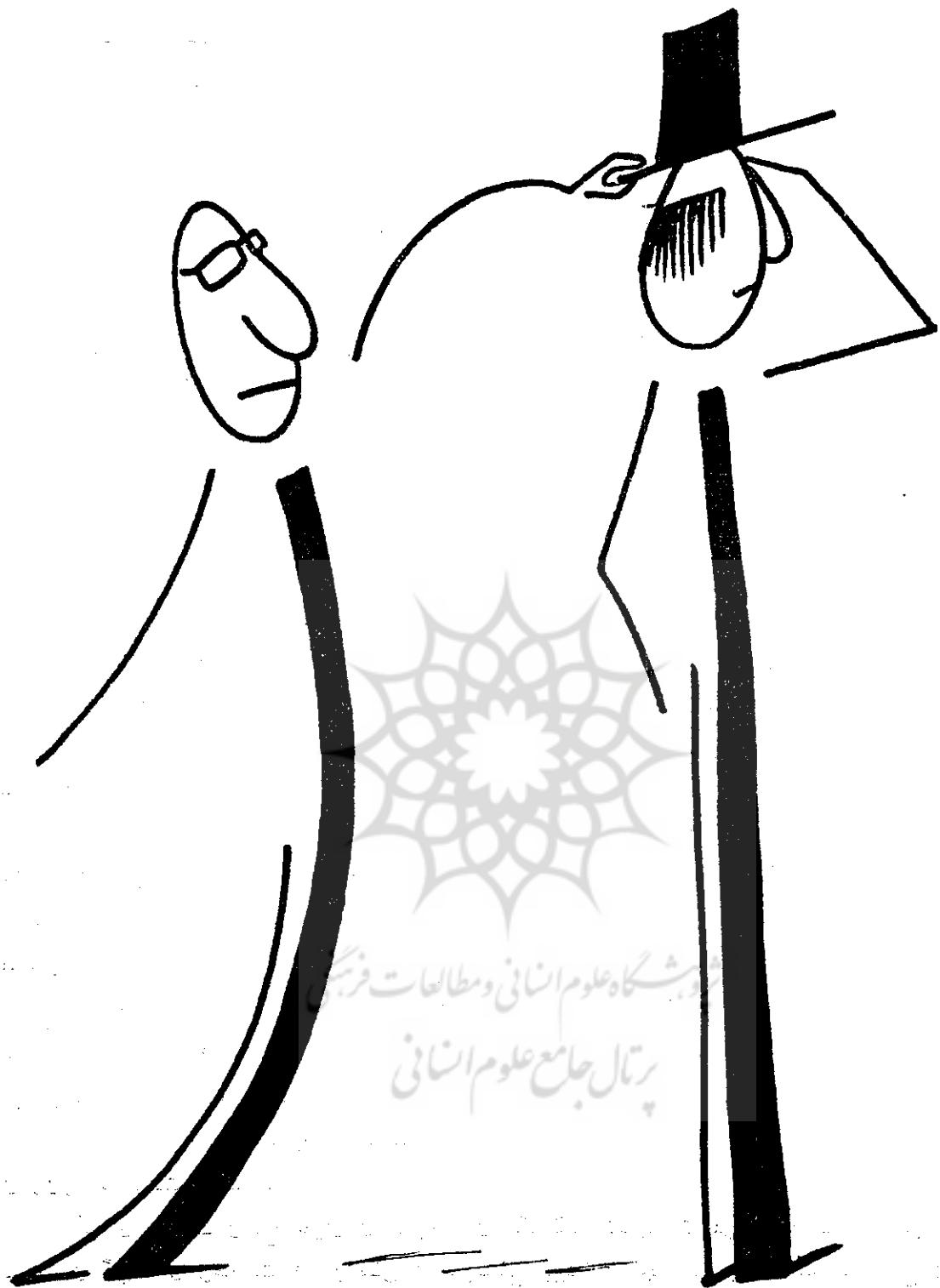
آب و هوا - وضع جوی و اقلیمی و چگونگی تغییرات هوای محیط از حیث
سرما و گرما و رطوبت و آرامش و طوفانی بودن و جریان بادها که بررسی و

*) Abondance

**) Αφθονία, aftonia

60) Abonnement

61) Abonné

ببری مال مسلمان و ...

... چو گویند بدنه
بانگوفریاد برآری که برو عدله

دانستن آن‌ها در امور کشاورزی و مسافت و حرکت هواپیماها و کشتی‌ها و سایر امور زندگانی ضروری است.⁶²

آبهای آزاد - آبهای آزاد⁶³ آن‌بخش از آبهای دریاها و اقیانوس‌هاست که پس از آبهای کرانه‌ای یا ساحلی قرار دارد و کشتی‌رانی در آنها بارعايت مقررات دریائی برای همه آزاد است.

آبهای داخلی - آبهای جاری در خاک یک کشور*

آبهای زیرزمینی - آب‌های موجود در زیر خاک**

آبهای قابل کشتیرانی - رودخانه‌هایی که در آنها بتوان کشتی‌رانی کرد***

آبهای کرانه‌ای - آبهای کرانه‌ای یا ساحلی⁶⁴ آبهایی است که در ساحل

آبی هر کشور آنجا که دریا یا دریاچه یا اقیانوس قرار دارد مورد بررسی در حقوق بین‌الملل عمومی است.

این آبها تا چند میل دریائی⁶⁵ از حد پست‌ترین جزر و موازی با آن در تمام طول ساحل جزء کشور بوده و قوانین کشور در آنها اجرا می‌شود.

در قانون اصلاح قانون تعیین حدود آبهای ساحلی و منطقه نظارت ایران

مصنوب بیست و دوم فروردین ۱۳۲۸ مواد زیر درباره آبهای کرانه‌ای آمده:

ماده ۱ - حق حاکمیت ایران در خارج قلمرو خشگی ایران و آبهای داخلی شامل منطقه‌ای از دریاهای متصل به سواحل ایران که دریای ساحلی نامیده می‌شود می‌باشد.

ماده ۲ - حق مالکیت مزبور شامل فضای هوایی فوق دریای ساحلی و کف زیر کف دریای ساحلی نیز می‌باشد.

ماده ۳ - عرض دریای ساحلی ایران از خط مبداء آبهای مزبور دوازده میل دریائی است و خط مبداء را دولت با رعایت قواعد مسلم حقوق بین‌الملل عمومی تعیین خواهد کرد.

تبصره - میل دریائی ۱۸۵۲ متر است.

تبصره - ۱۲ میل معادل بیست و دوونیم کیلومتر است.

آبیاری - میرآب، آب‌بخش، آنکه به خانه‌ها و کشتزارها آب دهد:

تا کشت تخم مهر تو یکدم جدا نشد از چشمه‌سار خون‌جگر آبیار چشم
کمال اسماعیل

بر برگ گل زگریه بلبل نشان نبود روزی که بود دیده ما آبیار گل
(آندراج)

62) Climat

63) Les eaux libres

*) les eaux territoriales

**) les eaux souterraines

***) les eaux navigables

64) Les eaux littorales (ou) riveraines

(۶۵) شش میل دریائی ولی با تصمیم دولتها تغییر پذیر است.

آبیاری – کار آبیار، آبدادن خانه و باغ و کشت و غیر آن:
به آبیاری دولت بیان نصرت شاه   بسال فتح گل خارمند شو بویا
خوندمیرمورخ

از نظر قانون مدنی در عقد مساقات موضوع معامله آبیاری درخت و امثال آنست که بموجب ماده ۵۴۲ آن قانون بین صاحب درخت و عامل در مقابل حصة معین از ثمره اعم از میوه و برگ و گل و غیر آن واقع میشود. (Irrigation) آبیاری زراعت – سیراب کردن اراضی زراعتی، مشروب کردن کشتزارها و باغها و محصولات کشاورزی (Irrigation des Cultures)

آبیاری هوائی – روش آبیاری از راه هوا که آب با استفاده از فشار و پخش آن در هوا بشکل باران از بالای سر درختها و بوته ها را سیراب میسازد.

آپاترید – آپاترید⁶⁶ که اصطلاح دیگر آن هایماتلوس⁶⁷ میباشد کسی است که دارای تابعیت⁶⁸ هیچ کشوری نیست. افرادی ازین قبیل در نتیجه حوادث سیاسی و تغییر رژیم و وقایع جنگی و پناهندگی و نظائر اینها پیدا میشوند. از نظر حقوق عمومی داخلی برای هر کشور وجود بیگانه وجود دارد: یکی کسانیکه دارای تابعیت کشور دیگر هستند. دومی کسانی که تابعیت هیچ دولتی را ندارند. اینان را بی تابعیت میگویند.

بی تابعیت ها یا آپاتریدها از حقوق مدنی بدون هیچ قید و محدودیتی استفاده میکنند و شرط رفتار متقابل نیز وجود ندارد. آنها تابع قوانین مسکن و اقامه کاه خود هستند گرچه موضوع مربوط به احوال شخصیه⁶⁹ باشد که درباره دارندگان تابعیت قانون متبع رعایت میشود. همچنین آنها مکلف به رعایت قاعدة تأمین خسارت دادرسی⁷⁰ در اقامه دعوی که برای اتباع بیگانه برقرار است نمی باشند. دولتها برای کسب تابعیت به آپاتریدها کمک میکنند.

آپارتمان – آپارتمان⁷¹ خانه ایست نیمه مستقل در یک ساختمان مشتمل بر چند دستگاه خانه. قسمتهایی از آپارتمان مشترک با آپارتمانهای دیگر ساختمان است از قبیل شوفاژ و راهروها و غیره.

قانون تملک آپارتمان مقررات و قواعدی برای ساکنان و دارندگان آپارتمانها از حیث حقوق و تعهدات پیش بینی کرده است.

آتش – اصطلاح ترکی است که در شعر و نثر فارسی فراوان بکار رفته و معنی آن همنام و سمی⁷² است و آداش نیز گفته میشود: روانش از روضه رضوان و فرضه جنان تماشای آن میکند که آتش او بشادکامی

66) Apatride

67) Heimatlos

68) Nationalité

69) Etat civil

70) Judicatum Solvi

71) Appartement

72) Homonyme

حکم میراند.

راحةالصلور

پشت دین بومظفر آن شاهی کامد آتاش شاه پیغمبر

راحةالصلور

توضیح: آتاش یا آداس از دو کلمه آد بمعنی اسم و تاش بمعنی باهم بودن و مشارکت است و کلمه اخیر با کلمه های دیگر فارسی ترکیب شده است: خیلتاش یعنی هم خیل، خواجه تاش، هم خواجه:

من و تو هر دو خواجه تاشانیم بندۀ بارگاه سلطانیم
آتاشه - لفظ فرانسوی (Atrache) بمعنی نماینده دولت در کشور دیگر برای مأموریت های مشخص فرهنگی، بازرگانی، نظامی و غیره. نک: وابسته.
آتبین - باتقدیم ت بمعنی نفس کامل و نیکوکار و صاحب گفتار و کردار نیک و مصحف آن که معمول شده آتبین با تقدیم ب و از نظر تاریخی نام پدر فریدون است:

چو ضحاک بگرفت روی زمین پدید آمد اندراجهان آتبین
فردوسي

مراو را که بر پیش از آن تاجور فریدون که بد آتبینش پدر
فردوسي

باشد دگر باره مهرگان بدر آمد جشن فریدون آتبین بسر آمد
منوچهری

قاتل ضحاک کیست جز پسر آتبین خاصه‌سیمرغ کیست جز پدر روستم
خاقانی

دشت عرب را پسر ذوالیزن خاک عجم را پسر آتبین
سنائی

آتش افروز - برپاکننده جنگ و ستیز مانند دارندگان کارخانه های ابزار جنگ، معرك اخلاق و دعوی در روابط خصوصی، معرك عداوت و کینه از لعاظ عمومی:

ظرافت آتش افروز جدائی است ادب آب حیات آشنائی است
آتشبازی - افروختن فشفشه و موشك و نارنجک و ترقه هوانی و انار و گلریز و مهتابی و مانند آن با باروت و وسایل دیگر بصورت های گوناگون در جشن و شادمانی.

آتشبازی در دوره صفویان: استادان آتشباز و سیمیاکاران سبکدست شعبده‌ساز آغاز آتشبازی کرده آنچه از لوازم این فن عجیب و نتیجه فکر طرفه کاران این شیوه غریب بود از موشكها و گلهای هوانی و ماهتابی و زرچک آفتابی و چنار و انار و گل طاووس و گل فرگاهی و نرگس جادو و ماهتابی علم زرد و گل سوسن و ارغوانی و زرافشان و گل صدبرگ

و گل هفت رنگ و گل چرخی دولابی و هنگامه شکن و ناونک انداز و طشت زر و گل نیلوفر و آسمانیهای علمدار و گل افشار و نرگس هفت رنگ و گل سمندر و غیر ذلك، تمامی را چنانچه دستور ارباب این ضعت است بعرضه ظهور آوردند. پس از آن چهار قلعه از چهار طرف میدان ساخته بودند و بر هر قلعه موازی صد صورت بشکل مردان سپاهی از قزلباش و او زبک همه با لباس ارغوانی و آل با يراق جنگ و جدال بر برجها و کنگرهای آن قلعه نصب کرده اول مرتبه چنانکه رسم و آداب اهل حرب وقتان باشد ایلچیان بقصد صلح و صلاح آمد و شد کردند و چون مهم صلح و صلاح صورت نیافت شروع در جنگ و جدال کرده صدای توپ و تفنگ بر اوج حصار نیلوفر رفت آنچنان دودی و غباری تیره و تار متصاعد گردید که چهره کواكب و انجم را پوشیده و آسمانی دیگر ازین دود و غبار که کوکب شن نثار بود متکون گشت... از مشهدا و سرکاران این جشن غرائب آثار استماع رفت که مبلغ چهار صد تومان صرف این چهار قلعه و اسباب آتشبازی شد و اخراجات چراغان و اسباب و مصالح آن و ساختن آن عجائب و غرائب که در آن میدان به عرصه ظهور آورده بودند با اجرت استادان و رعایت مهندسان و مختاران دوهزار و سیصد تومان بقلم آمده و خرج پانزده هزار پیاده که هر نفر را سوای يراق و لباس یک تومان نقد خرجی داده بود که اینهم قریب به بیست هزار تومان میشود. نقاؤة الاتار فی ذکر الاختیار محمود نطنزی معاصر صفویه.

آتش بس - آتش بس ۷۳ حالتی در کشمکش و جنگ است که نه جنگ و پیکار است و نه صلح و آشتی. این حالت چنانست که طرفین بامداد کرده مستقیم یا میانجیگری شخص ثالث یا مقام بین المللی موقتاً ۷۴ از آتش گشودن بروی هم خودداری میکنند.

آتش بس ممکن است به صلح منجر شود یا جنگ را از سرگیرند.

آتش جو برافروخت تر و خشگ بسوزد - اگر آرامش بهم بخورد و شورش برپا

شود همه را در کام میگیرد:

آتش که بشعله برکشد سر چه هیزم خشگ چه گل تر
ناصر خسرو

تو آتش به نی درزن و در گذر که در بیشه نه خشگ ماند نه تر
لا ادری

آتش اندر بیشه چون افتاد نه تر ماند نه خشگ
کاتبی ترشیزی

73) Suspension d'armes, Cessez le feu

(۷۴) در املاء این کلمه و اشباه آن پارهای را عقیده برایست که باید به ریشه آن نگاه کرد که اگر حرف (ت) در آن باشد باید با الف باین شکل (موقتاً) نوشته زیرا ریشه آن وقت است و اگر نباشد بی الف نوشته مانند بدایه که ریشه آن بده است و تا ندارد. ما گوئیم که بر مبنای استقلال زبان میتوانیم هر دو را یکسان با الف که معمول و رایج است بنویسیم و اگر آنرا با لفظ دیگر معادل عوض کنیم بهتر و شایسته تر است مانند: بطور وقت یا موقت یا موقتی، پارهای واژه‌های فارسی را نیز با (الف و قوین) بکار بزند مانند گاهای که مخت نادرست است.

آتش را بآتش نشانند – اختلاف و دعوی با اختلاف و دعوی از میان نمیرود، دشمنی و کینه با دشمنی و کینه فرو ننشینند، خصوصت را با محبت میتوان از بین برده است.

آتش زدن – آتش زدن⁷⁵ یا حریق عمدی ایجاد کردن جرم از درجه جنائی است که در مواد ۲۵۰ تا ۲۵۳ قانون مجازات عمومی موضوع، انواع، مصاديق آن بیان شده است.

آتش سوزی – آتش سوزی⁷⁶ سوختن اشیاء یا سوزاندن آنهاست که اولی برای بیاحتیاطی و بی مبالغه بوجود آید و دومی بطور عمد که همان آتش زدن است که آتش سوز یا آتش سوزان نیز گویند:

برآتش سوز گردآید همه کس تو برفیاد آتش سوز من رس
فخر گرانی

آتش سوزی بزرگ⁷⁷ گسترش و پردازنه بودن آتش سوزی است.
آتش نشاندن – کنایه از خواباندن فتنه، شورش، خصوصت و عداوت است.

سعدی میگوید:

آتش نشاندن و اخگر گذاشتن کار خردمندان نیست. یعنی:
فتنه و فساد و خصوصت و عداوت و جنگ و ستیز را باید ریشه کن کرد و چیزی باقی نگذاشت تا بار دیگر شعله ور نگردد.

آتش نشانی – آتش نشانی⁷⁸ یا اطفاء حریق مجموعه اعمالی است که برای خاموش ساختن حریق اعم از عمدی یا غیر عمدی بکار میروند. سازمان مربوط به اطفاء حریق را اداره آتش نشانی⁷⁹ گویند که آتش نشانان⁸⁰ بوسیله مخزن های آب و لوله های آپیاشی و وسایل دیگر آتش را خاموش میسازند.

آتش نشانی سابقه تاریخی از سده دوم پیش از میلاد و در کشور مصر قدیم دارد که تلمبه هائی برای آن بوجود آمد. همچنین هرون (Heron) از مردم اسکندریه دستگاه آتش نشانی اختراع کرد.

دستگاه های آتش نشانی امروزی عبارتند از: تانکرهای آب، تلمبه های فشار قوی، نورافکن ها، نرده بانها، ادویه شیمیائی و وسائل نجات.

در ساختمانها نیز وسایل آتش نشانی کوچک خودکار تعبیه میکنند که با افزایش میزان حرارت ناشی از آتش سوزی آپیاشی میکند و همچنین دستگاه هائی وجود دارد بشکل استوانه که محلول جوش شیرین دریک محفظه و آسید در محفظه دیگر است که چون استوانه را وارونه سازند از ترکیب این دو بخار آنیدرید کاربنیک

75) Embraser, Incendier

76) Incendie

77) Embrasement

78) Extinction, Eteindre le feu

79) Poste des pompiers

80) Pompiers, extincteurs, Sapeurs pompiers

بوجود می‌آید و بافشار خارج می‌شود و آتش را خاموش می‌کند.

آتشین - آتشین یا آتشی^{۸۱} در معانی زیر بکار رود:

الف - حالت انسان در برافروختگی از غضب.

ب - مزاح تند و عصبانی.

ج - اسلحه ناریه، سلاح گرم یا سلاح آتشین^{۸۲} مثل تفنگ و طپانچه و

نارنجک در برابر اسلحه سرد یا سلاح سرد مثل شمشیر و سرنیزه.

در ماده ۴۳ قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۱۲ و اصلاحی سالهای

۱۳۱۹ و ۱۳۲۱ چنین آمده:

«وارد و خارج کردن اسلحه ناریه و مهمات جنگی و فشنگ و مواد محترقه و اسلحه شکاری و اسلحه سرد جنگی ممنوع است.»

توضیح: اسلحه اسم جمع است و مفرد آن سلاح است که همان ابزار جنگ است که ممکن است گرم یا سرد باشد. فرهنگستان بهای اسلحه‌خانه^{۸۳} واژه زرادخانه را برگزیده است.

آتلانتیک شمالی - علامت اختصاری آن ناتو و پیمان نظامی کشورهای اروپای غربی است که در سال ۱۹۴۹ میلادی منعقد گردید و دولت متعدد آمریکای شمالی نیز عضو آن می‌باشد.

آتیلا - آتیلا (۴۰۶-۴۵۳ م.) سردار جنگجوی قوم هون که از چین به غرب سرازیر شدند. وی پس از استیلاء به سرزمین اروپادر ۴۵۱ روم را بتصرف درآورد. برادرش بلدا نیز در حکومت و سپاهیگری با وی همراه بود.

آثار - آثار^{۸۴} اصطلاح عمومی و حقوقی و جمع اثر و در لغت بمعنى ردپاست و در معانی زیر بکار رود^{۸۵}:

الف - نتایج اعمال یا امور یا اقدام‌هایی که از کسی یا گروهی بازماند: چنین کنند بزرگان چو کرد باید کار چنین نماید شمشیر خسروان آثار عنصری

معبد چنان خواست که از حیدر و سنجر تا حشر بود در عرب و در عجم آثار معزی

تلک آثارنا تدل علینا فانظروا بعدها الى الالا
لادری

آن رسوم و آثار ستوده هیچ جای نیست.

پادشاهان را چون نیکوسیرت و نیکوآثار باشند طاعت باید داشت.

تاریخ بیهقی

81) Comme le feu, Ardent, Igné

82) Arme à feu

83) Arsenal

84) Effets

۸۵) الآثار هي اللوازم المعللة بالشيء. جرجانی.

ب - نشانه‌ها و علامت‌هایی از خشم و اندیشه و اندوه و نگرانی و غیره‌که در و جنات ۸۶ انسان پیدا آید:
و تو اگرچه مرادخویش مستور میداشتی من آثار آن میدیدم.

کلیله و دمنه

ج - احادیث و اخبار مؤثره، اهل حدیث آنچه را که از پیغمبر مؤثر است خبر و آنچه را از صبحانه منقول است اثر گویند.

علامه دهخدا

د - نتایج اعمال و امور حقوقی* از عقد و سند و حکم و اراده و اشتباه و وقه و عفو و اعاده و ارجاع و انتقال و انکار و نظائر اینها.

آثار و نتایج هر عمل یا هر امر حقوقی در قوانین و مقررات مربوط بآن قيد گردیده و یا در قرارداد ذکر می‌شود و یا عرفاً تعلق می‌گیرد و حق و تعهد پذید می‌آورده.

ماده ۲۲۰ قانون مدنی می‌گوید:

«عقود نه فقط متعاملین را به اجرای آن چیزی که در آن تصریح شده است ملزم مینماید بلکه متعاملین به کلیه نتایجی هم که بموجب عرف و عادت یا بموجب قانون از عقد حاصل می‌شود ملزم می‌باشند.»

و ماده ۳۶۲ قانون مزبور می‌گوید: «آثار بیعی که صحیعاً واقع شده باشد از قرار ذیل است.»

ه - اثرات باقیمانده از یک عمل ارتكابی مثل آثار جرم^{۸۷}، آثار جراحت^{۸۸}، آثار زخم در صورت^{۸۹}، آثار ضرب و جرح^{۹۰}.

و - یادگارهای بازمانده^{۹۱} از زمانهای باستان و دوران گذشته که آنها را آثار باستانی یا آثار تاریخی مینامند.

ز - اشیاء کمیاب مانند آثار عتیقه.

ح - پذید آورده‌های^{۹۲} علمی، فلسفی، حقوقی، ادبی، هنری و نظائر اینها مثل کتاب، نقاشی، شعر، آهنگ، فیلم، نمایشنامه و هر نوع اثر پژوهشی یا آزمایشی یا تخیلی.

قانون حق مؤلف این آثار را بر شمرده و حمایت آنها را بر عهده گرفته.

آثار اصلی - آثار اصلی^{۹۳} نتایج مستقیم و بیواسطه هر امر یا عمل حقوقی یا حکم مدنی و کیفری است مثل معکومیت به بس جنائی. مقابل: آثار تبعی.

(۸۶) جمع و جنہ بمعنی رخسار.

*) Effets juridiques

87) Traces de l'infraction

88) Cicatrices

89) Balafres

90) traces de coup et blessure

91) Monuments

92) Oeuvres

93) Effets principaux

آثار انگشتان – آثار انگشتان^{۹۴} عبارت از خطوط سر انگشتان است که از نظر

حقوقی قابل امعان نظر است:

الف – دوازه انگشت یکسان در تمام جهان پیدا نمیشود.

ب – اثر انگشتان در اشیاء باقی میماند و بوسیله انگشت نگاری^{۹۵} عکس برداری میشود و دلیل قاطع برای ارتکاب بزه کاران است.

ج – کسانیکه سواد ندارند از اثر انگشت سبایه دست راست بجای امضاء استفاده میکنند. اثر انگشت از امضاء معتبرتر است زیرا قابل جعل و شبیه سازی نیست.

آثار تبعی – آثار تبعی^{۹۶} یا فرعی یا ثانوی نتایج غیرمستقیم هر امر یا عمل حقوقی است مانند معرومیت از حقوق اجتماعی در نتیجه محکومیت جنائی. مقابله: آثار اصلی.

آثار واخواهی – واخواهی نسبت به حکم غیابی اعتراضی است که از نظر اصولی و ماهوی از طرف محکوم علیه به حکم دادگاه انجام میگیرد. آثار آن در صورت قبول دادخواست عبارتست از: تعلیق اجرای حکم (Suspension de l' execution du Jugement)، تجدید رسیدگی نسبت به حکم (recraetion)، الغاء حکم (annulation du Jugement) در صورت مؤثر و موجه بودن اعتراض.

واخواهی مبتنی بر قاعدة الفائب علی حجته میباشد که طبق ماده ۱۴۷ قانون آئین دادرسی تجویز شده است.

آثام – آثام جمع اثم یعنی گناهان و بزه هاست.

توضیح: گناه که معرب و جناح شده در تداول عame خطای دینی و ارتکاب امر خلاف دستور مذهب و بزه خطای عرفی و جرم عرفی است.

آجار – جمع اجرت یعنی مزدها، دستمزدها، کارمزدها.

توضیح: دستمزد از نظر حقوق کارمزد روزانه یا ماهانه کارگر است و نظری به بازده و دست آورده ندارد ولی کارمزد در برابر هر مقدار کار است که کارگر انجام میدهد و مزد میگیرد: مثلا برای ساختن هرجفت کفش یا دوختن هر دست لباس.

آجال – وقتها، مدت‌ها، موعدها، سررسیدها که جمع اجل است.

اجل – مهلت‌دار، دیرنده، با مهلت، تأخیر‌کننده، دیر:

چون برای حق و روز آجل است گر خطای شد دیت بر عاقل است.

مولوی

آجل و عاجل – دیرنده و گذرنده که کنایه از آخرت و دنیاست:

عاجل نبود مگر شتابنده هرگز نرود زجای خویش آجل
ناصرخسرو

94) Empreintes Digitales

95) Dactylographie

96) Effets secondaires

بدین زودی ندانستم که ما را سفر باشد به عاجل یا به آجل منچهری

باری عاجل و آجل بهم نپیوندد.

کلیله و دمنه

آحاد - جمع احد، خبرهایی است که به مرتبه تواتر نرسیده باشد.^{۹۷}

آختجی - آختجی یا آختجی کلمه مغولی معنی فرمانروائی است که دست نشانده وزیر دست فرمانروای بزرگتر باشد.

آخر - پابان، فرجام، انجام، کران، پس، سامان، دیگر، مگر.

آخرالامر - سرانجام.

آخرین دفاع - آخرین دفاع^{۹۸} عبارت از مدافعت پایانی هر متهم که آخرین گفته‌های رسیدگی و بازپرسی و دادرسی نیز میباشد.

واپسین گفتار دفاعی متهم در رد شکایت و اتهام که ممکن است خود متهم انجام دهد یا آنرا به وکیل مدافع خود تفویض نماید.

آخرین دفاع در بازپرسی در ماده ۱۶۱ قانون آئین دادرسی کیفری پیش‌بینی شده است و پس از آن نظر قضائی بازپرس اعلام میشود. گرچه پس از آخرین دفاع نظر بازپرس بریزه‌کاری متهم است ولی ملازمه با آن ندارد.

آخرین دفاع در دادگاه کیفری که با پایان آن پرونده‌خوانی و دقت در اوراق و محتویات و دلایل و مدافعت و در صورت تعدد قاضی رایزنی برای دادن رأی آغاز میشود.

آداب - رسوم، آئین، روش، آداب یا آداب عمومی^{۹۹} کلیه اصول و قواعدی است که در امور و مسائل زندگی رعایت میشود مانند آداب معاشرت، سوگواری، جشن، ریاست، سیاست و نظائر اینها. بتعريف دیگر آداب مجموع فضیلت‌ها و خوبیها و روش‌های نیک در روابط با مردم است. آداب مراسم و طریق‌های نیک و پسندیده است:

نصر بن احمد سامانی سخت‌نیکو برآمد و برهمه آداب ملوک سوار شد.

بیهقی

گفت میخواهم آداب طریقت^{۱۰۰} آموزم.

هیچ آدابی و ترتیبی مجوی هرچه میخواهد دل تنگت بگوی

مولوی

(۹۷) نک: آثار، اثر، خبر، واحد، خبر واحد.

98) Dernière Defense

99) Les moeurs, morale publique

۱۰۰) آداب طریقت عبارتست از مجموع رسوم و قواعد عرفان و تصوف که اصطلاح ابتکاری در برابر آداب شریعت است: طریقت است و شریعت ولی هزار افسوس که جای پای حقیقت در آن میان خالی است شیخ الرئیس افسر پاره‌ای طریقت را «راه زندگی» در برابر شریعت که راه خداشناسی است دانسته‌اند.

و تواریخ و آداب که نزهت عالیان است و فواید علماء که نجات جهانیان است
بدان مشغول باید شدن.

بعرالفوائد

آداب جمع ادب است و مراد رسوم و قواعد و سنت است که رعایت آنها در شریعت
و طریقت لازم است. هر که آراسته ادب نباشد شایسته صحبت نباشد و صحبت سه قسم
است: یکی یا حق است بادب موافقت، دیگری با خلق است بادب مناصحت، سوم بانفس
است بادب مخالفت.

و اصول آداب صحبت در معاملت با خلق آنست که علم در هر معاملت بکار-
داری و شریعت را بزرگداری و سنت و اهل آن گرامی داری واژ بدعت و اهل آن
بپرهیزی واژ جای تمہت و گمان بپرهیزی ...
ابراهیم شبیان در مورد آداب ظاهر و باطن گوید: تعلم العلم لاداب الظاهر و
استعمل الورع لاداب الباطن.

ابواسحق گوید: القيام بآداب العلم و شرایعه لا يبلغ بصاحب الامقام الزيادة
والقبول.

آداب بحث - آداب بحث^{۱۰۱} رسوم و قواعد مربوط به مباحثه و مناظره و کیفیت
و شرایط طرح و اثبات موضوع و غلبه بر خصم است. پتعریف دیگر آداب بحث صناعت
نظری است که چگونگی مناظره و شرایط آن و جلوگیری از خطأ در بحث و راه
پیروزی به مدعی و درمانده کردن او را نشان میدهد^{۱۰۲}.

آداب تشریفات - آداب تشریفات^{۱۰۳} مجموع و اصول و قواعدی است که در
برگذاری مراسم ویژه در سطح بالا مانند مراسم سلام عام و خاص، باریابی سفراء
و وزراء مختار، اعطاء مقام استادی، استقبال، بدرقه و نظائر اینها بر مبنای آئین-

نامه های خاص رعایت می شود.
بخشی از آداب تشریفات در حقوق دیپلماسی و بخشی دیگر در حقوق اداری

بر مبنای قواعد و رسوم بین المللی و مقررات داخلی بحث می شود.
آداب دانی - آداب دانی یا آداب شناسی دانستن و انجام دادن رسوم و قواعد مربوط
به امور زندگی و حسن روابط با مردم است که در این معنی طریقت یا راه زندگی
است^{۱۰۴} و نیز معرفت به اصول شریعت نیز هست:

موسیا آداب دانان دیگرند سوخته جان و روانان دیگرند

مولوی

چون کسی گناهی کند او را معدور دار چه آدمی بی گناه نبود. در وقت قهر و
حال اعراض نفسانی... فروتنی و علم اختیار کن. عفو و اغماض متعلق به جرم و

101) Les règles de Discussion

102) مناعة نظریة يستفيد منها الانسان كيفية المناظرة و شرائطها صيانتاً له عن الخطأ في البحث
و الزاماً للخصم و اصحابه. التعريفات جرجاني

103) Etiquette, Cérémonie

104) Savoir vivre

گناه است وایجاد او از برای این معنی است. چون گناهی را عفونمانی دیگر از آن یاد مکن و سرزنش مجرم به آن گناه منما. چون گناهی از تو صادر گردد ننگ مدارو بجرائم خویش معرف گشته غدرآور. اگر کسی گناهی کند که مستوجب جزا باشد بقدر گناهش عقوبیت نما و در اینصورت نیز ترحم و عفو لازم دار. هیچ گناهی را چنان مدان که جزای آن زیادت از عذر آن و طلب عفو باشد.

انیسالناس

اگر آید ز دوستی گنهی   به گناهش نشاید آزردن
زانکه نزدیک عاقلان بتر است   عفو ناکردن از گنه کردن
آداب فاضله - رسوم نیکو و پسندیده.

آداب قضا - رسوم دادرسی و قواعد قطع و فصل دعاوی. نک: آئین قضا.
آداب معاشرت - آداب معاشرت^{۱۰۵} رفتارهایی است که در زندگی اجتماعی و خانوادگی و معاشرتها و مجالس مهمانی و سوکواری و جشنها و عیادات منیض و پیشواز و راه انداختن مسافر و غیره بکار میروند.
آداب و رسوم - آداب و رسوم^{۱۰۶} یا عرف و عادت^{۱۰۷} قواعد و اصولی است که در اجتماعات برای امور و اعمال و مناسبات مردم و معاملات بوجود آمده و جای خالی قانون را پرمیکند:

از دام دفینه خوب جستیم آخر   بردامن فقر خود نشستیم آخر
مردانه گذشتیم زآداب و رسوم   اینکنده زپای خود شکستیم آخر
شیخ بهائی

آدم جائز الخطاست - هرکس اشتباه و خطأ تواند کرد.
آدم در زیر زبان پنهان است* - هرکس را از گفتارش شناسند.
آدم دودفعه نمیمیرد - در دفاع از حقیقت شهامت باید داشت و ترسی بدل نباید راه داد.

آدم ربائی - آدم ربائی** یا آدم دزدی یا به گروگان گرفتن فرد یا افراد بودن یا دزدی آدم و پنهان نگاه داشتن و گرفتن مال یا پول برای رهائی آدم ربوده شده است، از انواع مهمش کودک ربائی است.

جرم مذبور در سنت اخیر باربودن هواپیماهای دارنده سرنشین و گروگاهاشتن آنها برای انجام مقاصد سیاسی یا مادی بیشتر متداول شده است.*
آدمکشی - آدمکشی^{۱۰۸} یا قتل عبارت از جرم قطع رشته حیات دیگری که

(*) المرء یا الانسان مخلوق تحت لسانه.

105) Civilité, moeurs

106) Convenance

107) Coutume et l'usage

**) abduction

***) Hold-up,

108) Meurtre, Assassinat

غیر از آدم دزدی و آدم ربائی بمعنی تبعید هم بکار رفته.
راهنی بوسیله حمله بر مسافرین، اسیر کردن کاروانیان.

مرتكب را آدمکش یا قاتل¹⁰⁹ نامند.

آدمکشی عمدى – آدمکشی عمدى¹¹⁰ یا با قصد قبلی یا سبق تصميم¹¹¹ عبارت از جنایت کشن انسان زنده با اراده مجرمانه و تمهیه مقدمات قبلی که شامل امور زیر است:

تصور قتل در ذهن، تعیین نوع قتل، تمهیه آلات واسباب و محل و موقع ارتکاب،
کیفیت عملی کردن آن، مراقبت در حسن انجام قصد با تصور و پیش‌بینی موافع و
حوادث محتمله و غیر مترقبه، در نظر گرفتن عواقب امر و طریقه گرین از مجازات،
عملی ساختن قصد و تصور و تصمیم قبلی، انجام گرفتن قتل و پایان عمل.
أنواع آدمکشی از نظر فقه اسلامی عبارتست از: قتل عمد، قتل شبه عمد، قتل
خطای محض، قتل ملحق بخطأ، قتل تسبیب، قتل بحق.

و در قوانین جزائی ایران سه نوع قتل پیش‌بینی شده که اولی قتل عمد و
دومی ضرب یا جرح منتهی به فوت، سومی قتل غیر عمد است.
و در قانون مجازات فرانسه عبارتست از: قتل، قتل باسبق تصمیم، پدرکشی
و مادرکشی¹¹²، فرزندکشی¹¹³، کشن باسم¹¹⁴.
آدمکشی غیر عمدی – آدمکشی غیر عمدی¹¹⁵ که بدون قصد قبلی و در نتیجه
بی احتیاطی¹¹⁶، بی مبالاتی¹¹⁷ عدم مهارت¹¹⁸، عدم رعایت نظمات دولتی¹¹⁹
انجام می‌گیرد.

آدم ندار را سر نمی‌برند – بی‌چیز در امان است.

آدم و حوا – نخستین پدر و مادر آدمها از دید مذهبی، مشی و مشیانه، مهلهی
و مهلهیانه.

آدمیت – مردمی.

آدمیگری – بشر بودن، آدم بودن، بشریت¹²⁰:

چون چشم من بروی افتاد از آدمیگری هیچ‌چیز با من نماند، روحی و آسایشی
از وی بمن رسید چنانکه بیخود گشتم.
اسرار التوحید

گاهگاه در درون استاد امام از راه آدمیگری اندک داوری می‌بود.

اسرار التوحید فی مقامات الشیخ ابی سعید

109) Meurtrier, Assassin, homicide

110) Homicide volontair

111) Avec prémeditation

112) Paricide

113) Infanticide

114) Empoisonnement

115) Homicide involontaire

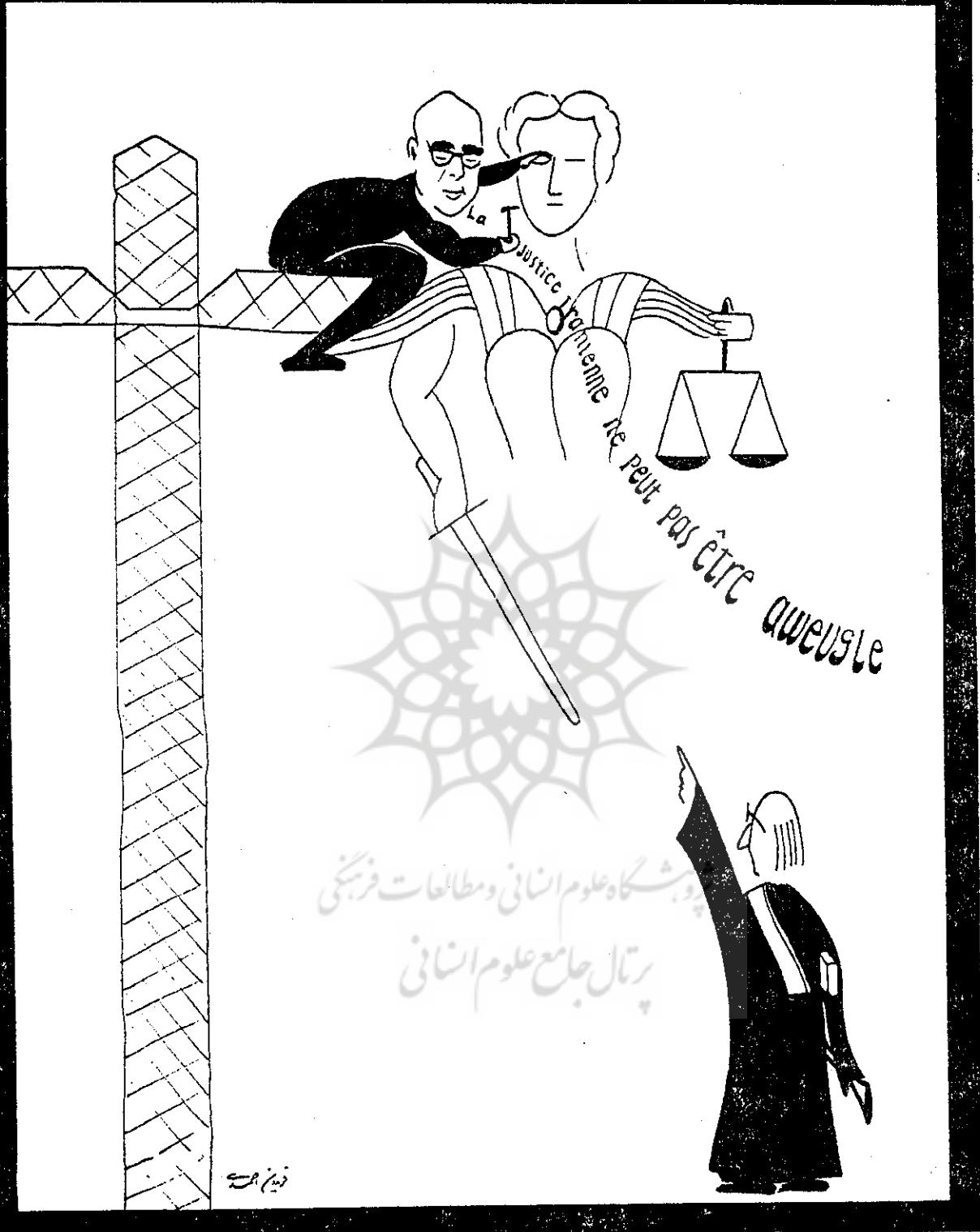
116) Imprudence

117) Négligence

118) Maladresse

119) Inobservation des règlements.

120) Humanité

نیزام

آذوقه – که آنرا آذوقه یا آذوگه نیز نویسند لغت ترکی است و معنی خواربار مصرفی یکساله یا چندماهه و توشه و زاد راه مسافر باشد.

آراء – آراء جمع رأی و در معانی زیر بکار رود:

الف – آراء^{۱۲۱} در انتخابات عمومی و گزینش نمایندگان قوه مقننه یامدیران شرکت‌ها و انجمن‌ها و در هرموردی که رأی افراد مناط اعتبر است. در این مورد پس از استخراج آراء^{۱۲۲} دارندگان اکثریت آراء^{۱۲۳} انتخاب‌کنندگان هیئت نمایندگان را تشکیل میدهند و آراء اقلیت آراء^{۱۲۴} منشأ اثر نیست.

ب – آراء^{۱۲۵} یا تصمیمات دادگاه‌ها و مراجع قضائی برای تعیین نتیجه دادرسی و قطع و فصل دعاوی یا شکایات یا اعتراضات است.

مادة ۱۵۶ قانون آئین دادرسی مدنی میگوید: «رأی دادگاه اگر راجع به‌ماهیت دعوی و قاطع آن جزوی یا کلا باشد حکم والا قرار نمایده میشود.»

ج – آراء^{۱۲۶} بمعنی عقاید و نظریات در امور علمی، ادبی، فنی، حقوقی، اجتماعی، سیاسی و نظائر اینها.

آراء عمومی – آراء عمومی^{۱۲۷} که از همه پرسی^{۱۲۸} و مراجعه به‌عقاید و نظریات عموم مردم در مسئله خاصی بوجود می‌آید.

آرامجوی – مصلح، صلاح اندیش، صلح طلب، آشتی خواه:

یکی پهلوان داشتی نامجوی خردمند و بیدار و آرامجوی فردوسی

آرامش – ایمنی، امنیت، آشتی، صلح:
و آرامش اطراف به‌سیاست منوط است.

کلیله و دمنه

نخست آفرین کرد بسیار خداوند آرامش و کارزار فردوسی

در تهور کسی فلاح ندید روی آرامش و صلاح ندید سنائي

کم گردد و افزون شود آرامش و رامش آنرا که دهد مال آنرا که دهد مال معزی

آردل – باسکون دوم و کسر سوم لغت ترکی فراشی که برای خواندن و احضار لغتنامه سپاهیان یا گناهگاران یا مدعی علیهم فرستادندی.

121) Voix, votes

122) Depouillement du Scrutin

123) La Majorité des voix

124) Minorité des voix

125) Décisions, jugements, Sentences, Arrêts

126) Opinions

127) Suffrages universels

128) Referendum

آرمان - الف - آرزو، امید، خواست دل¹²⁹ :

هر که دیدار تو بیند نیستش هیچ آرمان.

هر نیازی را که بودش آرمان راست کردی میرشهری رایگان
مولوی

ب - رنج و حسرت و پشمیانی و افسوس:

از فراغت روزوشب عشاقد را هست الامان

هر که دیدار تو بیند نیستش هیچ آرمان
خواجه کرمانی

آرمان مشترک - آرمان مشترک¹³⁰ هدف نهائی عموم افراد بشر که میخواهند در صلح و آرامش دور از نادانی و قحط و فشارها و ناملایمات و در محیطی روشن و با حقوق فطری انسانی بسر برند و زندگی آرمانی داشته باشند.

آرمانی - برابر آرزو (ایدئالی):
زندگی آرمانی، حقوق آرمانی.

آریستوکراسی - آریستوکراسی (Aristocratie) حکومت اشرافی برمبنای برتری اخلاقی و اجتماعی و علمی و بنظر افلاطون خاص فرزانگان است، آنچه که گوید یا باید فیلسوفان حکمران باشند یا حکمرانان فیلسوف. بعدها در دوره قرون وسطی حکومت زمینداران و سپس در قرون جدید حکومت سرمایه‌داران از صاحبان صنایع و بانکداران حکومت اشرافی نامیده شد و اینک هم در پاره‌ای از کشورها دارندگان و سایل تولیدی و اقتصادی با نفوذ در دستگاه دولت اگر هم آریستوکراسی تدارند رسم آن را بکار میبرند.

آزاد - آزاد¹³¹ در معانی زیر بکار رود:

الف - کسی که در بند نباشد، کسی که بند غیر نباشد، کسی که در گفتار و کردار خود با مراعات قوانین جاری و حقوق افراد فاعل مختار باشد، بی‌قید و بند، مختار، نجیب، اصیل:

تو آزادی و هرگز هیچ آزاد نتابد همچو بند جورو بیداد
فخر گرانی
بزرگ جشن است امروز ملک راملکا که شادمان است ای شاه بند و آزاد
مسعود سعد
ز شاهان کسی چون سیاوش نبود چنوراد و آزاد و خامش نبود
فردوسی
بودند هزار سال آزاد از دولت خانه زادیت شاد
لادری

ب - رها، فارغ، مستحلص:

129) Idéal

130) Idéal Commun

131) Libre

دل شهریار از غم آزاد کشت
فردوسی

ز جهل آزاد باید کرد گردن
ناصرخسرو

ورت زدست نیاید چو سرو باش آزاد
لادری

آزادکنندش که نه مرغ قفس است این
ابوالفضل دکنی (قرن ۱۰)

زگفتار او انجمان شاد گشت

اگر گردن به دانش دادخواهی

گرت زدست برآید چون خل باش کریم

مرغ دل من نفمه داود نداند

چون مدت زندانش پایان یافت آزاد شد.

ج - بنده‌ای که از تعهدات و قیود بندگی آزاده شود، در این معنی آزاد در برابر

بنده استعمال شود:

همچو سرو و سوسن آزادت کند
ناصرخسرو

آزاد است از بندگی آز مرا جان
ناصرخسرو

بدان خواسته بنده را شاد کرد
فردوسی

گر بنده کنی به لطف آزادی را
علاءالدوله سمنانی

د - زنی که کنیز نبود و بنکاح مرد درآید:

اگر عزل کند روا بود و معنی عزل آن باشد که بوقت جماع آب نگذارد که در
رحم زن شود و اگر کنیز بود روا بود بی‌دستوری وی و اگر آزاد بود بدستوری وی
روا بود.

بعرالفوائد

ه - حالت حقوقی کسی که در حمایت قوانین به اختیار و اراده خود زندگی می‌کند
و زیر فشار و اجبار نیست و چنین فرد است که می‌تواند منشاء حقوق و منبع تعهدات
باشد.

و - حالت کسی که بخشوده شده است:

شاه ویرا آزاد کرد از گناهی که کرده بود

نوروزنامه

ز - حالت کسی یا دولتی که مستقل ۱۳۲ باشد.

آزادکردن - آزادکردن ۱۳۲ عبارت از رها کردن یا برداشتن قید و بند است. مثل

آزادکردن زندانی.

132) Indépendant

133) Mettre en liberté

آزادکردن کسی – آزادکردن کسی ۱۲۴ عبارت از رهاکردن زندانی ۱۳۵ یا متهم ۱۲۶ یا توقيف شده ۱۳۷ در نتیجه پایان مدت زندانی یا منع تعقیب یا حکم برائت یا تبدیل تأمین شدید به تأمین سبک.

آزادکردن بنده – آزادکردن بنده یا عتیق عبد عبارت از اینست که صاحب عبد کسی را که غلام یا کنیز بوده بمیل رها و آزاد سازد تا وی از حقوق انسانی بهرهمند شود:

آزاد کنند بندۀ پیر

رسم است که مالکان تحریر ۱۳۸

سعدی

آزادگان – وارستگان:

بسرو گفت یکی میوه‌ای چرا ناری

جواب داد که آزادگان تهی دستند

سعدی

غم گوارا اتر بود آزادگان را از سور

واعظ قزوینی

آزادنامه – نامه آزادی زندانی، نامه آزادی غلام یا کنیز، نوشته‌ای که برای

آزادی کسی دهند:

من باهه نوش طرفه که از قید دوزخم

آزادنامه جز خط ساغر نمیشود

میرالاهی همدانی

دیوانه میشوم ز تراشیدن خطشن

چون بنده‌ای که گم کند آزادنامه را

وحید (به ضبط آندراج)

آزاده – آزاده نقیض بنده و برده، اصیل نژاد، اصیل نژاد، نجیب‌سرشت:

زمادر همه مرگ را زاده‌ایم

همه بنده‌ایم ار چه آزاده‌ایم

فردوسی

آزاد نژاد از درم خرید

می‌آرد شرف مردمی پدید

فراوان هنر است اندرين نبید

می‌آزاده پدید آرد از بد اصل

روذگی

آزاده‌ای که جوید نام نکو بشعر

چون بندگان زخلق نباید ستد بهما

مسعود سعد

از ایران جز آزاده هرگز نغاست

اسدی

برسنن و سیرت احرار کن

سیرت و گردار گر آزاده‌ای

ناصرخسرو

134) Mettre (ou) Mise en liberté quelqu'un

135) Prisonnier

136) Accusé

137) Detenu

(۱۳۸) مراد تحریر دقیه یعنی آزادی بنده است.

چه گفت آن سخنگوی آزاده مرد
که آزاده را کاملی بنده کرد
فردوسی

آزادی – آزادی^{۱۳۹} یکی از حقوق اصلی سیاسی در مقام انعکاس حقوق فطری است که در قوانین اساسی موارد و مصادیق آن تعیین شده و عبارتند از: آزادی جان و مال و مسکن و شرف و عقیده و قلم و اجتماع و تعلیم و تربیت و مذهب، حدود آزادی فرد را در اصطکاک با آزادی دیگری یا دیگران قانون تعیین میکند و ساده‌ترین تعریف اینست که آزادی فرد در جائی تمام میشود که آزادی دیگری شروع میگردد:

آزادی سودمند آن باشد و بس
آن وی نرسد زیان به آزادی کس
آزادی در معانی زیر پکار رود:
الف – آزادی فردی:
ای آزادی خجسته آزادی
از وصل تو روی بر نگردانم
بهرار

ب – قدرت فعل و ترک فعل، قدرت انتخاب بین این و آن.
ج – رهائی، استخلاص^{۱۴۰} مثل آزادی از زندان^{۱۴۱}:
که داند گفت چون بد شادی ویس زمرد چاره‌گر آزادی ویس
فخر گرانی

د – بی‌نیازی: آزادی اندر بی‌حاجتی است
کیمیای سعادت

ه – خلاف بندگی و رقیت:
آزادی آرزوست مرا دیر سالم است
تاکی زندگی نه کم از سرو و سوسنم

اینک مضامین مختلف:
زمه رخویش جز شادی نه بینم
که از پیروزی آزادی نه بینم
فخر گرانی

تا دلم نستدی نیاسودی
چون توان گرد از تو آزادی
فرخی

نعمتی بہتر از آزادی نیست
برچنین مائده کفران چکنم
خاقانی

دمی با دوست در خلوت به از صد سال در عشت
من آزادی نمیخواهم که با یوسف بیزندانم
سعدی

آزادی آبادی است – چون افراد کشور از حیث حقوق اساسی آزاد باشند موجبات

139) Liberté

140) Delivrance

141) Levée d'écrou

آبادی کشور را فراهم می‌آورند.

ازادی اراده – آزاده اراده^{۱۴۲} از لحاظ حقوق خصوصی عبارتست از اختیار کامل انجام عقود و معاملات مبتنی بر قصد و رضا و بدون اکراه یا اشتباہ و با رعایت مقررات قانون در مورد ارکان صحت معاملات و مراعات نظم عمومی و اخلاق حسنی. آزادیخواهی – آزادیخواهی^{۱۴۳} یا آزادیگرانی از نظر حقوق عمومی و حقوق سیاسی اعتقاد و گرایش به اصول اساسی آزادی و قبول و اجرا و گسترش آزادیهای فردی و اجتماعی است که در قوانین اساسی تعیین شده.

آزادی زنان – برداشتن قید و بندهای گذشته و رهائی از سنت‌های دیرین و رفع محرومیت‌های اجتماعی و سیاسی و حقوقی زنان.

آزادی زندانی – آزادی زندانی^{۱۴۴} عبارت از رهاکردن زندانی یا براثر پایان مدت حبس یا براثر تصمیم قضائی از منع پیگرد و قرار موقوفی و حکم برائت.

آزادی مشروط – آزادی مشروط^{۱۴۵} عبارت از آزادکردن زندانی محکوم به حکم قطعی حبس بشرط اینکه در مدت معین مرتكب جرم نشود و محکومیت پیدا نکند و گرنه مدت آزادی مشروط نیز به مدت محکومیت افزوده خواهد شد. قواعد آزادی مشروط در قانون آزادی مشروط زندانیان مصوب ۱۳۳۷ بیان شده.

آزار بدنی – آزار بدنی^(*) عبارت از هرگونه شکنجه و شلاق زدن و دست بند قپانی زدن و نظائر اینها که بمنظور گرفتن اقرار از متهم ممکن است انجام شود. در ماده ۱۳۱ قانون مجازات عمومی چنین آمده: «هرگاه یکی از مستخدمین... برای اینکه متهمی را مجبور باقرار کند او را اذیت و آزار بدنی کردد...»

آزرم – در معانی زیر بکار رود:

الف – رحم، شفقت، شرم، حیا، نرمی:

کنون خیره آزرم دشمن مجوى براين بارگه برمبر آبروی

فردوسی

خاقانی

آزارگزینی و جفا نیز آزرم نداری و وفاهم

ب – مهر و محبت:

بدو گفت رو هرچه باید بساز تو دانی که از تو مرا نیست راز
که برکارزاری و مردنشاد دل ما پر آزرم و مهر است و داد

فردوسی

ج – پاس خاطر و حرمت:

پدر را بنزد تو آزرم نیست ترا خسود بدیده درون شرم نیست

فردوسی

142) Liberté de volonté

143) Liberalisme

144) Mise en Liberté d'un prisonnier

145) Libération Conditionnelle

*) Torture Corporelle

د - عدل و انصاف:

ای ملک آزرم تو کم دیده ام

وز تو همه ساله ستم دیده ام
نظامی گنجوی

ه - بزرگی و غیرت و اهمیت:

ای بزرگی که از بلندی قدر

آسمان را نداشتی آزرم
سنائی

و - راحت و سلامت و آرامش:

دوسرا روزگار آزرم دادست

یکی کومرد و دیگر کونزاد است
آزمایش - آزمایش^{۱۴۶} که فرهنگستان آنرا در برابر تجربه پذیرفته اسم مصدر

از آزمودن یعنی امتحان، اختیار، سنجش است:

و اکنون این شحنه میگماریم با اندک مایه مرآزمایش را.

تاریخ بیهقی

جوانان داننده با گهر نگیرند بی آزمایش هنر
فردوسی

جوان گرچه دانا دل و پر فتوں بود نزد پیر آزمایش فزون اسدی
آزمایش پزشکی - آزمایش پزشکی (*) آسیب دیده یا آزار دیده یا هر بزه دیده یا
جسد مقتول عبارتست از معاینه طبی و دادن گواهینامه و گزارش پزشکی. آزمایش
پزشکی اصلی یعنی معاینه و مشاهده عینی و مستقیم ممکن است در صورت نیاز با
آزمایش‌های دیگر مانند آزمایش شیمیائی، فیزیکی، بیولوژیک، آسیب‌شناسی،
زهرشناسی، رادیوگرافی، روانپزشکی، بالینی و نظائر اینها تکمیل گردد.
آزمایشگر - آزماینده، مجرب، ممتحن (امتحان‌گذار):

بدان خانه باستانی شدم به هنگار چون آزمایشگری
منوچه‌ری

آزموده - آزمایش شده، مجرب، سنجیده، کارآزموده، کاردیده، کارکشته،
ممتحن (امتحان شده یا شونده)، مورد اطمینان، معتمد:^{۱۴۷}

زقلب سپاه اندر آمد چو کوه ابا د هزار آزموده گروه

فردوسی

خردمند باشد جهاندیده مرد^{۱۴۸}
سعده

بر مردم نآزموده ایمن مباش و آزموده از دست مده که روزگار دراز باید تا باز
کسی آزموده و معتمد بدست آید که اندر مثل آمده است که: «ددآزموده به از مردم
قاپو سنامه نا آزموده

146) Expérience, examination, examen

147) Expérimenté

*) Examen médical

(۱۴۸) در اینجا فعل است.

آزموده را آزمودن خطاست - پند و مثل: یعنی کار بیمه‌ده است و بسا موجب آزردگی خاطر و عدم اطمینان و حسن انتقام‌جوئی یا کناره‌گیری گردد.
آزموده را آزمودن پشیمانی آرد - نتیجه زیان‌بخش دارد.
آزمون - اسم مصدر از آزمودن بمعنی امتحان، نمونه، تجربه، سنجش، آزمایش:
کنون آزمون را یکی کارزار بسازیم تا چون بود روزگار

فردوسی

آزادگی و طمع بهم ناید	من کرده‌ام آزمون بصد مره
ناصرخسرو	هرچیز به خرد نیازمند است و خرد به آزمون

منسوب به اردشیر بابکان

پخته پنداردکسی که هست‌گول	غوره‌ها را که بیارائید غول
کند گردد زازمون دندان او	آزمایش چون نماید جان او

مولوی

نمودارید بیضا برون کرد	طراز آستین را آزمون کرد
زلالی خوانساری	چون نمود آزمون کرده خویش

میرخسرو

خواست بیرون فتدز پرده خویش	آزور - بروزن کافور بمعنی حریص، طماع، آzmanد:
میرخسرو	جرعه جام کس اگر بغورم نکند درد منتم مخمور
	مرد باش ای حمیت قانع خاکخور ای طبیعت آزور

انوری

آزور - بروزن دادگر بمعنی حریص، طماع، آzmanد:	آزور - بروزن دادگر بمعنی حریص، طماع، آzmanد:
همی دانش او نماید بسر	چو داننده مردم شود آزور
بگرد طمع تا توانی مگرد	دل آزور مرد باشد بسدرد

فردوسی

آژانس - کلمه فرانسوی است بمعنی نمایندگی، بنگاه، مؤسسه، نمایندگی بازارگانی یا بانکی یا بیمه و نظائر اینها.

آژانس‌پرس - این اصطلاح کوتاه شده آژانس اطلاعات مطبوعاتی^{۱۴۹} است و عبارت از نمایندگی خبرگزاری است که سازمان بخش خصوصی برای دادن خبرها، اطلاعات، رپورتاژ یا گزارش، عکس‌ها و سایر عناصر مقالات و تفسیرها از منابع اصلی و دست اول است.

آژانس مسافرتی - آژانس مسافرتی^{۱۵۰} مؤسسه انتفاعی بمنظور تأمین هدف

149) Agence d'information de presse

150) Agence de voyage

جهانگردی ۱۵۱ مسافرها و وسائل آن از حمل و نقل و مهمانخانه و گردش و توقف در بخش خصوصی است که تابع مقررات حقوق عمومی است.

آسایش - اسم مصدر از آسودن به معنی راحت، استراحت، راحتی، آسودگی، عیش، تنعم که میتوان برای خود یا دیگران فراهم ساخت:

خنک آنکه آسایش مرد و زن گزینند بر آسایش خویشتن

سعده

خدا را برآن بنده بخایش است که خلق از وجودش به آسایش است سعادت

بدانگه که می چیره شد برخشد کجا خواب و آسایش اندر خورد فردوسی

در عوضمان همتی همراه کن به آسایش زبان کوتاه کن مولوی

تا رنج کمتری برخویشتن ننمی به آسایش مهتری نرسی.

قاپو سنامه

بطر آسایش بدو راه یافت.

از نظر حقوق جزا سلب آسایش دیگران تخلف و درخور کیفر تکدیری است و موارد آن در آئین نامه های شهر بانی و شهرداری و بهداری یا مجازات هریک تعیین گردیده.

آسیب - آسیب یا گزند ۱۵۲ اگر جسمی باشد عبارتست از زخم، ضرب، کوفتگی، جرح، خراش، شکستگی، نقص عضوی و نظائر اینها که در تن بزه دیده ۱۵۳ یا آسیب دیده ۱۵۴ یا زیان دیده بوجود می آید.

آسیب معادل صدمه عربی است که در قوانین ایران بکار رفته مانند ماده ۱۷۳ قانون مجازات عمومی که میگوید: «هرگاه صدمه وارد موجب مرض یا سلب قدرت کارکردن از کسی که صدمه خورده در مدتی زاید بر بیست روز گردد....» همچنین از آسیب های تنی و آسیب های روانی بالفاظ صدمات بدنی و روحی بحث شده است. و نیز آسیب شناسی در پزشکی قانونی ۱۵۵ مورد توجه میباشد. اینک آسیب در چند شعر و نثر فارسی:

به آسیب پا و بهزانو و دست همی مردم افکند چون پیل مست عنصری

سر باد بانها برآمد بر اوج بجنیب کشتی ز آسیب موج فردوسی

151) Tourisme

152) Torture, Tourment

153) Victime

154) Sinistré

155) Medecine Légal

ز آسیب شیران پولاد چنگ دریده دل شیر و چرم پلنگ
فردوسی

او را با شیری در چاه کردند هیچ آسیبی نرسیدش
مجمل التواریخ

زینهار تا آسیبی باو نزنی

کلیله و دمنه

اگر رو باه در حرص و شره مبالغت ننمودی آسیب نخجیزان بدو نرسیدی.
کلیله و دمنه

کلمه آسیب در مقررات قانونی کم کم صدمه را میگیرد. مثلا در ماده ۹۴
قانون کار مصوب ۲۴۴۰۲ در مورد بهداشت کار چنین آمده:

«هرگاه در نتیجه بی مبالاتی و عدم اجرای مقررات بهداشت کارگر و حفاظت
فنی که قبله کارفرما ابلاغ شده حادثه ای رخ دهد و آسیبی بکارگران برسد...»
آسیب پذیری - آسیب پذیری ۱۵۶ حالتی است که افراد و مشاغل خاص با
مقایسه با افراد و مشاغل دیگر بیشتر دچار آفت میشوند، مثلاً دختر زیبا از دختر
نازیبا آسیب پذیری بیشتری دارد. یا شغل وکالت بیشتر از حرفة مهندسی آسیب
پذیری دارد.

آشتی - آشتی ۱۵۷ در برابر دعوی، خصومت، جنگ، قهر ۱۵۸ حالت دوستی
و صلح و مهر است و در موارد زیر بکار میروند.

الف - دوستی از نو کردن، رنجشی را از کسی فراموش کردن:
وگر آشتی جوید و راستی نه بینی بدلش اندرون کاستی
فردوسی

ب - ترک جنگ، سلم، مسالمه، موادعه، هدنه، مهادنه، سازش مقابل جنگ
و پنداشتی ۱۵۹.

ز جنگ آشتی بیگمان بهتر است نگه کن که گاوت بچرم اندر است ۱۶۰
فردوسی

ترا آشتی بهتر آید ز جنگ فراخی مکن بردل خویش تنگ
فردوسی

چنین گفت لشکر که فرمان تراست بدین آشتی رأی و پیمان تراست
فردوسی

156) Vulnerabilité

157) Conciliation, paix, accomodement, Arrangement, Transiger

(۱۵۸) پنداشتی، آفند: جنگ و خصومت.

(۱۵۹) در لغت پهلوی: آشتینه. لغت نامه دهخدا

(۱۶۰) گاو به چرم بودن یعنی زنده بودن که هنوز نکشته و بیوستش را نکنده‌اند. یارانی و توافانی:
سبهدار توران از آن بدتر است کنون گاو پیسه بچرم اندر است
فرهنگ معین

فرستاده را نفر پاسخ دهیم
برین آشتی رأی فرخ نهیم
فردوسی

ج - صفائی دوستی ذاتالبین که پس از تافتگی و دل ازردگی و سرگردانی
و دژمی و پنداشتی و رنجیدگی میان دو دوست یا دو خویشاوند و مانند آن پدیدار
آید:

مرا با شما کرده شد آشتی
نباید کنون خشم و پنداشتی
یوسف و زلیغا

ولیکن از آن به بود آشتی
فردوسی

زمانی دوستی و آشتی کن
فخر گرگانی

ازو آشتی جنگ و جنگ آشتی است.
اسدی

نه نیکو بود تیز رفتن به رزم
فردوسی

با جزا و عدل حق کن آشتی
مولوی

رأی رأی تست خواهی جنگ و خواهی آشتی
سعدی

بسیط آنکه نگوئیم از گذشته حکایت
سعدی

آشتی مهین فرمان خدادست.
گره کز دست بگشاید چرا آزرد دندان را - کاری را که بطریق آسان یا

بی جنگ و خصوصیت توان گردگرفتن راه دشوار یا جدال و نزاع از خرد نیست.

همه عمر از غم در امتحانیم
که در تسلیم ما چون مردگانیم

کنون انگار مردم آشتی کن
مولوی

باز آمدی که دیده مشتاق بردر است
سعدی

بهم نشستن و حلواهی آشتی خوردن
سعدی

خشم خدا باد برآن آشتی
نظمی

ذ - صلح، مصالحه رک: صلح
ه - بیازش، سازواری:

سازش بهتر از دعوی است^{۱۶۱}.

یک سازش بد بهتر از یک دعوی خوبست^{۱۶۲}.

آشفته دماغ – مختل‌الحواله، دیوانه، مجnoon، مخبط، پریشان‌دماغ، پریشان-

: حواس^{۱۶۳}

آشفته دماغم سرو برگش سخنم نیست
طالب آملی

آشکوب – هرمتبه از پوشش خانه باشد:

باد اندر و وزیده ز پهنهای آشکوب
از رقی

آشوب – آشوب^{۱۶۴} فتنه و فساد و تباہی، هرج و مرج:
ازین پس نه آشوب خیزه نه جنگ
فردوسي

ز کفر زلف تو هر حلقه‌ای و آشوبی

حافظ

آشوبخواه – آشوبخواه^{۱۶۵} کسی است که مخالف نظم و سامان و قواعد و اصول
اجتماعی است یا دست‌کم آئین کنونی را نمی‌پذیرد و برای بهم‌زدن آن فتنه و فساد
و تباہی ایجاد می‌کند، هرج و مرج طلب، آنارشیست.

آشوبخواهی – آشوبخواهی یا آشوب‌گرانی^{۱۶۶} اندیشه و عمل و اقدام کسی
است که نظم و سامان و قواعد و قوانین اجتماع را نمی‌پذیرد و می‌خواهد که فتنه و
فساد و تباہی بربپا شود.

اصف‌جاه – نعت‌وزیر:

bastisواب و استظهbar جناب وزارت‌پناه آصف‌جاهی میرزا‌سلمان مهمات
ممالک معروسه را سرانجام میدادند.

نقاؤة الاثار دوره صفویه

آغا – لقب زنان حرم در ترکی: آغا بیگم، عنوانی که برای خواجه‌سرا میدادند:
آغا مبارک، آغا باشی.

آغاچی – ترکی حاجب و پرده‌دار و واسطه رساندن نامه میان مردم و شاه و
وزیران بوده است:

استادم رقعتی نوشت سخت درشت و به‌وثاق آغاچی آمد و رقعه بدو داد و
ضمان‌کرد که وقتی سره‌جوید و بدو برساند و پس از بازآمد و برآغاچی پیمان راشتاب
می‌کرد.

161) Mieu vaut transiger que plaider

162) Un mauvais arrangement vaut mieux qu'un bon procès

(۱۶۳) لغت‌نامه.

164) anarchi

165) Anarchiste

166) Anarchisme

آغال - اسم از آغالیین بمعنی تحریک به فتنه و گناه:

ترک آغال و فتنه سازی کن جامه خلق خودنمایی کن^{۱۶۷}

آغالش - اسم مصدر از آغالییدن، عمل بدآموزی و تحریک و انگیختن و تعزیص و تحریض و اغراء و تهییج به جنگ و فتنه و فساد و خصومت، تیز کردن کسی را بر دیگری، شورانیدن بریکدیگر.

لغت‌نامه

برآغالش هردو آغاز کرد^{۱۶۸} بدهی گفت و نیکی همه را ز کرد
ابوشکور بلخی

من ز آغالشت نترسم هیچ^{۱۶۹} گرس من شیر را بر آغالی
فرالاوی

دیگر تحریک به جرم و قتل:
نشانه مشو پیش تیر سخن^{۱۷۰} به آغالش هر کسی بد مکن
اسدی
در این باب سفاح را همیگفت و آغالش همی کرد که تا بومسلم را نخوانی و
نکشی کار تو استقامت نگیرد.

مجمل التواریخ والقصص

خویشتن پاک دار و بی پرخاش^{۱۷۱} رو به آغالش اندرون مخراش
دقیقی

آغالشگر - معرك جرم، محرك گننده و فساد، برانگیزاننده.
آغالییدن - چنان باشد که کسی را بر کسی طیره گننده تاتنده شود آن فعل را آغالش خوانند و سگ را که بر مردم جهانند بر آغالییدن گویند، کسی را بر جنگ^{۱۷۲} یا کار دیگر تیز کردن^{۱۷۳}، برانگیختن^{۱۷۴}، شوراندن، تحریک به کار بد کردن، تحریک به ارتکاب جرم یا گناه، تندوتیز گردانیدن^{۱۷۵}:
مطربان را بهم برآغالد^{۱۷۶} از میانه سبک برون کالد^{۱۷۷}
مسعود سعد

تو لشکر بر آغال بر لشکرش^{۱۷۸} به انبوه تا خیره گردد سرش
فردوسی

چون شتر به حدیث دمنه بشنود و عهود و مواثیق شیر پیش خاطر آورد...
گفت واجب نکند که شیر بر من غدر اندیشد، که از من خیانتی ظاهر نشده است،
کلیله و دمنه
لکن بدروغ او را بر من آغالیده باشند.

(۱۶۷) نمازی کردن، پاک کردن:

دانشمند گفت جامه‌ها نمازی کنیم. سلجوقنامه ظهیری

(۱۶۸) راز کرد، پوشاند، پوشیده داشت، مخفی نگاهداشت.

(۱۶۹) صحاح اللげه.

(۱۷۰) جهانگیری، رشیدی.

(۱۷۱) برهان قاطع.

(۱۷۲) کالیدن: دورشدن، گریختن - برهان.

و هر ددی که معلم شود هر صید که بگیرد حلال بود... اما شرط حلالی آنست که اول بخوانند و رها کنند و آنکس که بر صید آغالد و رها کند از کسانی بود که کشتارش حلال بود خوردن.

راحة السرور و آية السرور^{۱۷۲}

آغروق - ترکی و بمعنی بنه و بنه پا در ایام جنگ است.

سبکشناسی

آفتاب به گل اندودن - حقیقتی را با مجازی پوشیدن، زیبائی را با تقبیح پوشیده داشتن.

فرهنگ معین

پنهان ساختن امری که در غایت ظهور بود.
آندراج

خرد زان تیره کشت العق بمن گفتا که پا من هم
به گز مهتاب پیمائی بگل خورشید اندائی
انوری

آفت - گزند، زیان، آسیب، آگفت.

آک - عیب.

اکدار - معیوب، معیب، در کالا و هر جنس یا محصول بکار رود.

آفرین و نفرین - دعای نیک و دعای بد:

اکنون که ترا تکلفی گویم پیداست من آفرینتم از نفرین

لغت فرس

آفگانه - جنین سقط شده، آپگانه، افگانه، فگانه نیز ضبط شده. افگانه کردن
یعنی بچه افکندن:

شکم حادثات آبستن از نهیب تو آفگانه کند

مسعود سعد

آفند - آفند^{۱۷۴} چند معنی دارد:

الف - جنگ، دشمنی، خصوصت، پیکار، عداوت:

جز آفند کاری ندارد دگر

فردوسی

آورد پیامی که مبادا که خوری می مستک شوی و عربده آغازی و آفند سوزنی

ب - تعرض^{۱۷۵} که حالت تعدی قولی و فعلی است که ممکن است جنبه کیفری داشته باشد یا نه، حالتی که ایجاد مسئولیت کند. تعرض^{۱۷۶} قول یا فعلی است که

(۱۷۳) در تاریخ آل سلجوق تألیف محمدبن سلیمان راوندی در سنّه ۵۹۹ هـ.

174) Bataille, Lutte, Combat

175) Aggression, offense, oppression

174) Bataille, Lutte, Combat

جنبه تعدی داشته باشد.

ج - آفت، آسیب.

آفندیدن - جنگ کردن و دشمنی ورزیدن:

در دل او آن نصیحت کار کرد ترک آفندیدن و پیکار کرد

لیبی

آفیش - آفیش ۱۲۷ آکه‌ی دیواری که برای اطلاع جمع معینی به دیوار یا تابلو نصب می‌شود.

آقا - (ترکی، مغولی) بزرگ، سرور، مخدوم، امیر، رئیس، بزرگ طایفه، پسر بزرگ پادشاه در القاب مغولی، عنوانی که برای احترام در آغاز نامها یا پس از آنها بکار برند.

آقچه - آقچه که در ترکی آقچا یا آخچا تلفظ شود در فارسی بدو معنی بکار

رود:

الف - سیم و نقره مسکوک یا هر نوع مسکوک:

و هزار آقچه بداد.

رواندی (راحة الصدور)

چنان آقچه‌ها که بیکبار مس می‌نمود و از نقره زیادت اثری در آن پیدانه، میزدند و روان میداشتند.

وز پی آن تا زند سکه بنام بقاش میزند از آفتاب آقچه موزون فلك خاقانی

ب - واحد آب دوازده ساعت در گردش یک هفته: یک آقچه آب.

آکادمی حقوق - آکادمی ۱۲۸ از کلمه آکاموس^{۱۲۹} پهلوان اساطیری یونان گرفته شده و به سرزمینی در شمال‌غربی آتن که منسوب بُوی بود اطلاق گردیده و چون افلاطون فیلسوف یونانی نخستین بار مدرسه و دارالعلم خود را در آنجا تأسیس کرد باعتبار مکان نام آکادمی گرفت. از آن پس نیز برای مؤسسات علمی و تحقیقی و مطالعاتی نام آکادمی نهاده شد. در ایران کلمه فرهنگستان برابر آکادمی گزیده شده.

آکادمی حقوق انجمنی از دانشمندان و پژوهشگران و استادان علم حقوق است که به تحقیقات و مطالعات حقوقی می‌پردازند. در فرانسه آکادمی حقوق جزء آکادمی علوم اخلاقی و سیاسی است که دارای چهل نفر عضو بوده به پژوهش و بررسی در رشته‌های فلسفه، علوم اقتصادی، حقوق، تاریخ اشتغال دارد.^{۱۳۰}.

177) Affiche

(۱۲۸) بفرانسه: Academie بیونانی: Akademie

179) Akademus

(۱۲۹) نگاه کنید به مقاله آکادمی حقوق در شماره ۱۲۸-۱۲۹ مجله کانون وکلا سال بیست و ششم پائیز - زمستان ۱۳۵۳ صفحه ۱۰۰.

آکادمی حقوق بین‌الملل – آکادمی حقوق بین‌الملل^{۱۸۱} در ۱۶ ژوئیه ۱۹۲۳ در شهر لاهه پایتخت هلند تأسیس یافت و دوازده نفر حقوقدان بر جسته از ملتهای مختلف شورای اداری آنرا تشکیل میدهد.

آگاه – مطلع، باخبر، مستحضر، واقع، عارف، هشیار، بیدار*:

سیاه بودن شام پس از دمیدن صبح
نبوده از اثر جلوه‌های بخت سیاه
زنگره شاهد خورشید را ز خواب آگاه
طالب آملی

من آب شدم سراب دیدم خود را
آگاه شدم حیات من غفلت بود
دریا گشتم حباب دیدم خود را
بیدار شدم بخواب دیدم خود را
لادری

میگزد اوضاع دنیا مردم آگاه را
پای خواب آلود از خواب پریشان فارغ است
صائب

آگاهم از شکوفه نسیم سحر نکرد
غیر از جنون کسی ز بهارم خبر نکرد
شاپور تهرانی

مطلوب از ته کردن زانوست تحصیل شکست
ورنه معلومات عالم در دل آگاه ماست
صائب

آگاهی – آگاهی^{۱۸۲} در معانی زیر بکار رود:

الف – شناخت، خبر، اطلاع، علم، معرفت، وقوف و باکردن و دادن و یافتن
ترکیب شود:

پس آگاهی آمد ز هاماوران بددشت سواران نیزه‌وران

فردوسی عبادت به تقلید گمراهی است خنک‌رهروی را که آگاهی است

سعده چو آگاهی آمد به سام دلیر که آمد ز ره بچه نره شیخ

فردوسی چنان کز تو به نزدیک من است ای خسرو آگاهی
ز تو تا خسروان چندان بود کز ماه تا ماهی

پادشاهان را این آگاهی نباشد اما منهیان و جاسوسان برای این کارها باشند.
تاریخ بیهقی

ب – اداره‌ای در شهریانی برای تعقیب بزه‌کاران.

181) Academie de Droit international

*) Conscient, informé, avisé

182) Information, Renseignement

ج - اداره تأمینات شهر باشی.

آگاهینامه - آگاهی ثامه¹⁸³⁾ خبرنامه‌ای است که سازمانهای رسمی از اطلاعات، تصمیمات، مصوبات برای آگاهی همگان چاپ و نشر کنند.

آگهی - مخفف آگاهی و در معانی زیر بکار رود:

الف - خبر، اطلاع، علم، معرفت، وقوف:

ز زابل بشاه آمد این آگهی   که سام آمد از کوه با فرهی
فردوسی

تو دانی که دیدن به از آگهی است   میان شنیدن همیشه تهی است
فردوسی

ز جیعون گذر کرد مانند باد   وزان آگهی شد بر کیقباد
فردوسی

که من این آگهی دیگر شنیدم   چنان دانم که من بهتر شنیدم
فخر گرگانی

برید باد صبا دوشم آگهی آورد
حافظ

ملک را هم بشب آگهی دادند
سعده

ب - اعلان¹⁸⁴⁾ که در روزنامه‌ها یا مجله‌ها یا سایر رسانه‌های گروهی (وسایل ارتباط جمعی) برای آگاهی عموم منتشر می‌شود.

ج - اعلان دیواری، آفیشن.

د - اعلامیه‌ای که بانک به مشتری فرستد*.

آگهی عرضه سهام - آگهی عرضه یا فروش سهام عبارت از اعلان فروش سهام شرکت سهامی عام در شرف تأسیس در روزنامه است که بموجب ماده ۹ قانون شرکتهای سهامی مصوب اسفندماه ۱۳۴۷ باید شامل نام، موضوع، مرکز اصلی، مدت و سرمایه شرکت، اسمی شرکاء، مقدار سرمایه نقدی و تعهدی، امتیازات مؤسسه‌ها، تعداد سهام فروشی، شماره حساب بانکی و طرح اساسنامه و روزنامه ویژه آگهی‌های شرکت باشد. نک: اعلامیه پذیره‌نویسی.

آل - عربی: خاندان، دودمان، دوده، تبار، خانواده، تخمه، ویس.

آلات جرم - آلات جرم¹⁸⁵⁾ وسایل و ابزارهای مادی ارتکاب جرم است مثل سلاح آتشین در آدمکشی، کاغذ و مرکب در جعل.

در ماده ۹۱ قانون آئین دادرسی کیفری چنین آمده: «تفحص در منازل در مواردی بعمل می‌آید که برحسب دلایل کافی بتوان تصور نمود که مجرم ای اسباب

183) Bulletin

184) avis, annonce

*) Notice, Note

185) Pièces (ou) Instruments (ou) appareils

و آلات جرم و یا دلائل آنرا در محلی میتوان کشف نمود.^{۱۸۶}
آلات جرم در ماده ۵ قانون مجازات عمومی چنین شناسانده شده: «در تمام امور
جزائی محکمه باید در ضمن حکم راجع به جرم یا پس از آن نسبت به اشیائی که...
در هین ارتکاب استعمال شده و یا برای استعمال معین شده بود حکم مخصوص صادر
نماید.»

آلات شکنجه – آلات شکنجه ۱۸۶ ابزارها و وسائلی بود که در موقع استنطاق
برای بحروف آوردن متهم و اخذ اقرار بکار میبردند. در شعر امیرمعزی بچند نوع
اشارة شده:

هیبت او دست مکاران و محتلان ببست   کس نیاردگشت اکنون گردمک و احتیال
ورکسی خواهد که گرددگو بیا بنگرنخست   قصه تیر دوشاخ و قصه چاه و جوال
الاچیق – که آلاچوق نیز گویند کلمه ترکی و آن خانه ایست که از چوب سازند،
کلبه چوبی، نوعی خیمه، سایبان.

آلت جرم – آلت بمعنى ابزار، افزار، ساز و برگش، مایه، وسیله، سبب، واسطه
عمل است و آلت جرم ۱۸۷ ابزاری است که بزه کار برای انجام بزه بکار برد مانند
کلید و رسیمان و غیره در دزدی، چاقو در جرح، قلم و کاغذ در ساختن سند و
نظامی اینها.

آلت قتل – آلت قتل ۱۸۸ ابزار کشنده است مانند تفنگ و طپانچه و کارد و
غیره. آلت قتاله نیز گویند:

باشد هنر گر آلت قتاله ساختن   شاد آنکه اهتمام به کسب هنر کرد
صفیر اصفهانی

آل تمغا – آل تمغا خاتم یا مهری بود چهارگوش که با مرکب سرخ بر فرمانها
و یرلیغها (احکام) و مراسلات رسمی در زمان مغلولان میزدند.
(آل سرخ، تمغا فرمان. معادل: فرمان سرخ نشان) ^{۱۸۹}.

186) Instruments de torture

187) Instrument (ou) appareil de crime

188) Instrument de meurtre

(۱۸۹) کلمه آل به نوشته فرهنگ معین معادل آلا و از ریشه پهلوی Arûs گرفته شده و
معنی آن سرخ کمرنگ است. در زبان دری صفت بمعنی سرخ، قرمز، احمر: لاله آل، از خون
دیده دامن افلاک آل کرد (شمس طبسی). همچنین در فارسی بمعنی سرخ نیمرنگ است مانند
خون آل. مؤلف فرهنگ مزبور در حاشیه برهان قاطع کلمه arusa سانسکریتی را سرخ
رنگ و در زبان مازندرانی کنونی آن را سرخ کمرنگ نوشته و مثالی از منوچهری آورده:
نشستم بر آن ناقه آل پیکر فکندم بر او نطبع و دلو مصلی
و کلمه آلا را هم سرخ و سرخ کمرنگ معنی کرده است.

در فرهنگ‌های ترکی نیز آل بمعنی سرخ آمده است: در دیوان لغات‌الترک تأثیر محمود
کاشغی ذیل کلمه آل نوشته که رنگ ترنجی را آل گویند. در لغت ترکی (ترکجه
سوزک) چاپ ۱۹۶۹ ترکیه نیز در برابر آل نوشته: رنگ آتش سرخ، رنگ گل انار.
در زبان کنونی آذربایجان نیز آل بمعنی سرخ است: آل قان یعنی خون سرخ.
پس صورت بنظر میرسد که کلمه آل در هر دو زبان مشترک است:

آنچنان حکم آل تمغا برنتابد بیش ازین
سلمان ساوجی
آل تمگای است از سلطان دریا بار گل
کاتبی ترشیزی
آل تمگای شهادت هر که دارد بر جبین
صائب تبریزی
شهادت آل تمگای الی است
صائب

که آنست نقش خجسته بفال
ذجاجی

بحکم یزدیخ از آل ایلخان یاقوت
نزاری قرهستانی

آل طمغی - و عند باب الخرقة النائب والوزیر والحاچب و صاحب العلامه و
هم یسمون آل طمغی و آل معناه الاحمر و طمغی معناه العلامه.

از رحله ابن بطوطه بنقل لفت نامه

التون تمغا - آلتون ترکی بمعنی زر است و آلتون تمغا مهر مربعی بوده که بر
فرمانها و نامه ها میزدند که مرکب آن آب طلا بوده، مهر زرین، نشان زرین، منشور
زرنشان:

تو همی سوز این ضعیفان را که هین جامه بش
تو همیز ن این یتیمان را که هان آلتون بیار
کمال اسماعیل اصفهانی
آلودگی آبهای - آلودگی آبهای در نتیجه کثافت و فضولات بوجود می آید و مبارزه با
آن با اجرای مقررات خاص حقوقی و فنی بوسیله شهرداری و سایر سازمانهای ویژه
انجام میگیرد.

دو رخ چو نار شکفته چو برگ لاله آل
فرخی
چون دانه اشک عاشقان در مه و سال
ابوعسعید ابوالخیر
از خون دیده دامن افلاک آل کرد
شمس طبی
از می مکن دو آتشه این رنگ آل را
صائب تبریزی
افسان نقره بر ورق آل کرده ای
یا خون عاشقی است که پامال کرده ای
لاندی

190) Pollution des eaux

خون بدخواهان او آل است بر حکم اجل
بهر عزل عامل منصوب و نصب نامیه
روز محشر سرخ رو چون لاله برخیزد زخاک
نه هر تن لایق تشریف شاهی است
آل تمگا به اختصار آل در شعر آمده:
نبشتند فرمان نهادند آل

زبیم خاتم القاب تو نهادستند

آل طمغی - و عند باب الخرقة النائب والوزیر والحاچب و صاحب العلامه و
هم یسمون آل طمغی و آل معناه الاحمر و طمغی معناه العلامه.

آلتون تمغا - آلتون ترکی بمعنی زر است و آلتون تمغا مهر مربعی بوده که بر
فرمانها و نامه ها میزدند که مرکب آن آب طلا بوده، مهر زرین، نشان زرین، منشور
زرنشان:

تو همی سوز این ضعیفان را که هین جامه بش
تو همیز ن این یتیمان را که هان آلتون بیار
کمال اسماعیل اصفهانی
آلودگی آبهای - آلودگی آبهای در نتیجه کثافت و فضولات بوجود می آید و مبارزه با
آن با اجرای مقررات خاص حقوقی و فنی بوسیله شهرداری و سایر سازمانهای ویژه
انجام میگیرد.

دو لب چو نار کفیده چو برگ سوسن زرد
میرست ز دشت خاوران لاله آل
صد شام در فراق سطر لاب آفتاب
رحمی به شیشه خانه دلهای خلق کن
گلگون عرق به چهره پر خال کرده ای
رنگ حناست بر کف پای مبارکت

آلودگی هوا - آلودگی هوا ۱۹۱۱ در نتیجه تراکم جمعیت و دود کارخانه‌ها و
وسایط نقلیه و گرد و خاک و عوامل پلیدی و آلاش بوجود می‌آید. از نظر حقوقی
مقررات ویژه‌ای برای جلوگیری از آلودگی هوا وضع و اجراء می‌شود.
آمادگی به خدمت - آمادگی به خدمت در واقع کنارگذاشتن موقتی^{۱۹۲} کارمند
و آماده نگهداشتن وی برای خدمتی است که در آینده باید بوی ارجاع شود. مطابق
ماده ۱۲۶ قانون استخدام کشوری مصوب ۱۳۴۵ دوره آمادگی به خدمت بیشتر از شش
ماه نمیتواند باشد.

آماتور * - دوستار، کسی که در یکی از رشته‌های ذوقی بسبب رغبتی که
بدان دارد کار کند و از آن قصد انتفاع نداشته باشد. فرهنگ معین. برخی آنرا
hoskār گویند. برابر پیشه کار یا هنر کارکه کار ذوقی را برای سودبردن پیشه می‌کند.
آمار - از پہلوی بمعنی شمار، آماره، آوار، آواره، اواره، اوارچه بمعنی
حساب.

آنگهی گنجور مشک آمار کرد   تا من اورا زان نهان بیدار کرد
فرهنگستان آمار^{۱۹۳} را بجای احصائیه برگزیده.

آماردن - شمردن، بحساب‌آوردن، اهمیت دادن، محل نهادن، بروی خودآوردن:
 ساعتکی روی پیش دار و بهش باش   کار بمن مان و برمگرد و میامار
سوذنی

تو از سر نفرزی و لطیفی و ظریفی   میدان همه افعال من و هیچ میامار
سوذنی

آمارشناس - کسیکه به قواعد علم آمار آگاهی دارد، متخصص احصائیه^{۱۹۴}
فرهنگستان

آمار قضائی - آمار قضائی ** عبارت از شمارش و تعیین تعداد احکام مدنی
و کیفری در مدت‌های معین و مقایسه آن با سالهای گذشته برای استنتاجات علمی و فنی
و تشخیص مسائل و پدیده‌های اجتماعی. مثلاً آمار احکام طلاق زیاد یا کم شده دلائل
و علت‌های آن چه بوده. در فلان شهر احکام سرقت زیاد است و در شهرستان دیگر
احکام قتل، علل و عوامل هریک چیست.

آمارگر - مأمور انجام کارهای آماری، کسی که آمار امور و وقایع و افراد و
اشیاء را جمع‌آوری و طبقه‌بندی و اظهار نظر می‌کند.

آمختانه - یا آموختانه: حق‌التعلیم، وجہی که شاگرد برای یادگرفتن باستاد
می‌پردازد.

191) Pollution atmosphérique

192) Mise Hars Cadre

*) Amateur

193) Statistique

194) Staticien

**) Statistique juridique

امر – امر ۱۹۵ کسی است که دستور صادر میکند تا دیگری آنرا اجرا نماید. در ماده ۳۵۷ قانون تجارت چنین آمده: «حق العمل کار کسی است که با اسم خود ولی بحساب دیگری (امر) معاملاتی کرده در مقابل حق العملی دریافت میدارد.» از نظر لغوی امر از ریشه امر به معنی فرماینده، امر دهنده ۱۹۶ است ۱۹۷ و در اصطلاح حقوق جزا «دستور دهنده» برای وقوع جرم است. در ماده ۲۷ قانون مجازات عمومی با تعریف و تعیین شرکاء و معاونین جرم امر را «باعث و معرك» قلمداد میکند و آنرا در برابر مباشر یا مرتكب ۱۹۸ که بزه کار اصلی است «معاون جرم»^{۱۹۹} میشناسد.

آمره – آمره مصدر از امر چون خاتمه که مصدر از ختم است. این اصطلاح در قوانین آمره که آنها را قانون امری ۲۰۰ نیز گویند بکار رفته.^{۲۰۱} آمرزش – در معنی بخشیدن و بخشایش بکار رود، این واژه معادل عفو است چنانکه پوزش درخواست آنست:

اگر پوزش نکو باشد زکتر   نکوتر باشد آمرزش زمسیز
فخر گرانی

آموزانه – حق التدریس، وجہی که استاد برای تعلیم میگیرد.
آمیغ – حقیقت، آمیغی: حقیقی.

آموزیان – مصحف آتوریان و آتوربان و نام یکی از چهار طبقه مردم است که جمشید نهاد به معنی روحانیان یا رؤسای دین:
گروهی که آموزیان خوانیش   برسم پرستندگان دانیش

فردوسی

توضیح: در بعضی از نسخه ها کاتوزیان آمده که صحیحت است.

آموختکار – معتاد، عادی، عادت کرده:
گفت زینهار که به آموختگارم مگیرید.

اسرار التوحید

آنا – دردم، در زمان.

آناهیتا – پاک، مقدس، بیگناه، بری، بری‌الذمه، ناهید کوتاه شده آنست.
آوار – آوار که آواره، آوارجه نیز گفته میشود و با آمار از یک ریشه است
معنی دفتر حساب و دیوان حساب که حسابهای پراکنده دیوانی در آن نویستند:

195) Commettant

196) Patron

۱۹۷) کلمه امر دو جمع دارد: امور به معنی کارها و واقعه ها و پدیده ها. اوامر به معنی احکام و فرمانها.

198) Auteur

199) Complice

۲۰۰) قانون امری یا آمره قانونی است که بارضایت و توافق طرفین نمیتوان آنرا از اثر انداخت.

201) Loi imperatif

بس دیر نمانده است که ملک ملکان را ارند بدیوان تو آواره و دفتر معزی

آوارگری - آوارگری * تخریب است که بزه دارای جنبه عمومی و آن ناقص کردن، ویران کردن و از میان برداشتن اشیاء است.

آوار - خراب و ویران در برابر آباد:

خشم گیری جنگجوئی چون بمانی از جواب خشم یکسو نه سخن گستر که شهر آوار نیست ناصر خسرو

آوارگر - مخرب، خراب کننده، ویران کننده.

آواره گیر - محاسب، حسابدار.

آواری - آواری ۲۰۲ خسارت دریائی است که در نتیجه آبدیدگی بوجود میآید که اگر تحويل کالا در مبداء باشد مربوط به خریدار و اگر در مقصد باشد مربوط به فروشنده است. در ماده ۳۶۱ قانون تجارت آواری بمعنی «خسارت بحری» آمده است.

آوازه - آوازه * شهرت باشد که در بازرگانی مایه و منبع سرقفلی است.

آور - دو معنی دارد:

الف - قطع، یقین، راستی، درستی:

برآسمان بین بوده جایگاه آور کروه دیگر گفته شده که این بت را فرخی

اگر دیده به گردون بر نگارد ز سهمش پاره پاره گردد آور ابوشعیب

ب - ایمان، اعتقاد:

گر سليم حیه عشقی بخور تریاق فقر تا مسلم گرددت آور چو سلمان داشتن روزبهان

آورانه - اعتبار بانکی. نک: آورمايه.

آورده - سرمایه‌ای که به شرکت آورده میشود، بعاصلکرده، ابداع کرده.

آورده غیرنقدی - آورده غیرنقدی ۲۰۳ بخشی از سرمایه شرکت است که بشکل جنس مانند زمین، ساختمان، ماشین، کالا، امتیاز، انحصار، اختراع، سرقفلی و نظائر اینها از طرف بعضی از شرکاء در بدو تأسیس شرکت آورده میشود و مثل آورده نقدی یا پول و تنخواه تبدیل به سهم ۲۰۴ یا سهم الشرکه ۲۰۵ میگردد.

آورمايه - آورمايه * یا اعتبار مالی برای بازرگان در بانک یا مؤسسه اعتباری

*) Destruction

202) Avarie

**) Reputation, Célébrité

203) Capital en nature

204) Action

205) Apport

*) Crédit

و مالی است بنحویکه وی حق استفاده از آنرا با امضاء برات یا سفته یا چک یا هر نوع انتقالی داراست، آورانه.

آورنده — آورنده بمعنی حامل و گیرنده پول چک و سفته است. کسی که آورنده سند در وجه حامل و یا دستور پرداخت وجه معین عهده دیگری است میتواند شخصاً دریافت دارد یا بدیگری حواله دهد.^{۲۰۶}.

آوری — بدو معنی است:

الف — بیقین، یقیناً، بالقطع، براستی، بتحقیق، بیگمان، حتماً:
یکی گفت ما را بهخواهیگری بباید برشاه رفت آوری

فردوسی

مردمان هموار دانند آوری
کن نهان من تو خود آگه تری
روdkی

ب — ایمان، اعتقاد، معتقد:
هرچه کردی نیک و بد فردا به پیشتأورند
پیشک ای مسکین اگر درد نداری آوری
فرهنگ جهانگیری

ندارد بکس کینه و داوری
کسی کو به محشر بود آوری
ابوشکور بلغی

آوره — آوره یا آورمایه بمعنی اعتبار.
آوره پذیرفته — آوره پذیرفته * اعتبار قبول شده برای بازرگان در مؤسسه
مالی و اعتباری.

آوند — در معانی زیر بکار رفته:

الف — جام، کوزه، ظرف:
چون آب بگونه هر آوند شوی.

ابوحنیفة اسکافی

بنیت آدمی چون آوندی ضعیف است.
ب — بمعنی آونگ یعنی شاخه یا رشته‌ای که انگور بآن آویزند:
از دار عنا گشت حسود تو نگونسار چون خوشة انگور بر آوند شکسته
سوذنی

صلیب بشکنی و دارها زنی چو صلیب
تعزی

باين معنى در عربي معلاق يعني آويخته:
بنواه بچه معلاق رز بشادی آنك زسنبل است همیشه به گلستان معلاق
معزی

(بچه معلاق رز یعنی آونگ انگور شراب باشد).

206) Porteur, bearer

*) Acceptance Credit: بانگلیسی:

ج - بمعنی وعا ۲۰۷ از ریشه وعی بمعنی گرد آوردن و نگاه داشتن و معنی وعا
ظرف باشد که گردآورنده و نگهدارنده است. جمع آن اوعیه و اوعاء.

د - بمعنی دلیل، حجت، برهان، بینه:

چنین گفت با پهلوان زال زر   گر آوند خواهی به تیغم نگر
فردوسی

آهنگ - قصد، اراده انجام کار، عزم، عزیمت، عمد، اراده:
به دلت اندرون آتش جنگ نیست   و گرکت بکین جستن آهنگ نیست
فردوسی

چون سر سال بود با هزار مرد آهنگ راه کرد.   **مجمل التواریخ والقصص**
مرا نیز با جنگ آهنگ نیست   ولیکن چو رأی تو با جنگ نیست
فردوسی

چو آهنگ رفتن کند جان پاک   چه بر تخت مردن چه بر روی خاک
سعدی

آهنوخشی - که اهنوخشی نیز خوانده شده پیشه‌وران، اهل صنعت یکی از طبقات
چهارگانه بود که جمشید نهاد:

چهارم که خوانند اهنوخشی   همان دست ورزان با سرکشی
کجا کارشان همچنان پیشه بود   روانشان همیشه پر اندیشه بود
فردوسی

آهو - مرکب از آ بمعنی نه و نفی و هو بمعنی خوب، آهو عیب، نقص، خطأ،
رذیله، ذمیمه بود، آخونیز بهمین معنی است:

هنرها ز بخت بد آهو بود   ز بخت آوران زشت نیکو بود
ابوشکور

شنید این سخن شاه نیرو گرفت   هنرها بشست از دل آهو گرفت
فردوسی

دیدی آن جانور که زاید مشگ   نامش آهو و او همه هنر است
حاقانی

گر اندازه ز چشم خویش گیرد   برآهونی صد آهو پیش گیرد
نظامی

و طعنه زند و زبان دراز کنند ببد گفتن و عیب و آخو کنند کیش شما
تفسیر طبری

واگر بشکنند سوگندان خویش از پس عهد و پیمان ایشان و عیب و آخو کنند
در دین شما.

تفسیر طبری

آهومند - معیوب، معیب، ناقص و به تخفیف آهمند:

ز پیشی مفعت آهومند گشته است.
فخر گرگانی

آیات - نشانه‌ها، علامت‌ها، هریک از فقرات و جمل قرآن که سوره از آنها لغتنامه مرک است.

نک: قرآن، سوره، حزب، جزء.

آیاتالاحکام - شعبه‌ای از حقوق اسلام بطور عموم و رشته‌ای از تفسیر قرآن بطور خاص است که موضوع آن علم و معرفت و شناسائی آیه‌های قرآن از جهت احکام اسلام درباره عبادات، عقود و ایقاعات، حدود، سیاست است.

قرآن کریم غیر از «احکام» شامل اخبار امم‌سالفة و قصص و روایات پیغمبران گذشته و آفرینش زمین و آسمان و پند و حکمت و اخلاق و بیک جمله امور مربوط به دین و دنیاست.

از احکام قرآن بخشی مربوط به امور مذهبی و عبادات، بخشی مربوط به عقود و ایقاعات، بخشی مربوط به سیاست و قصاص یا امور کیفری است و بخشی هم اخلاقیات و احکام فلسفی و حکمتی است.

آنچه از آیات احکام مربوط به عبادات است خاص روحانیان و علمای دین و ائمه مساجد است و اخلاق و حکمت و فلسفه خاص اندیشمندان و جامعه‌شناسان و مصلحین اجتماعی است و دو بخش عقود و ایقاعات و حدود و سیاست موضوع بعث در رشته آیاتالاحکام است.

اما موضوع حدود و دیات و قصاص و یا سیاست از نظر بعث علمی مفید است والا با بودن قانون عرفی جزائی فاقد کارآئی و جنبه عملی است. معدّلک همه مؤلفین آیاتالاحکام این بخش را مورد بحث قرار داده‌اند.

بالاخره موضوع عقود و ایقاعات قسمت اصلی آیاتالاحکام را تشکیل میدهد که آیه‌های مربوط به احکام عقود از قبیل بیع و اجاره وغیره و احکام ایقاعات مانند طلاق و اقرار و جعله را مورد بحث و تفسیر قرار میدهد.

اهمیت آیاتالاحکام ازین حیث است که مواد بحث آن مستخرج از قرآن است که تنها منبع اصلی و اساسی حقوق اسلامی است که قطعی‌الصدور است و حال آنکه منبع دیگر یعنی سنت ظنی‌الصدور است.

مؤلفین آیاتالاحکام کتابهای خود را به ترتیب ابواب فقه یعنی عبادات، عقود، ایقاعات، سیاست تبویب و تنظیم کرده‌اند.

مجموع آیاتی را که در کتابهای آیاتالاحکام از قرآن نقل شده نزدیک به پانصد دانسته‌اند.

معروفترین کتب آیاتالاحکام عبارتند از:

آیاتالاحکام ابوبکر رازی جصاص، آیاتالاحکام جزائری، آیاتالاحکام فاضل اردبیلی و کنزالعرفان فی فقه القرآن تأليف فاضل مقداد که همه بعربی است و آیاتالاحکام موسوم به تفسیر شاهی که نسخه خطی آن در کتابخانه رضوی و کتابخانه

دانشکده حقوق دانشگاه تهران بهفارسی است که در قرن نهم یا دهم تألیف شده.
همچنین دو جلد کتاب ادوار فقه تألیف استاد محمود شهابی است که جلد اول
در ۱۳۲۹ و جلد دوم در ۱۳۴۶ جزء انتشارات دانشگاه تهران بچاپ رسیده علاوه
بر احتوای تمام آیات احکام شامل تاریخ سودمند دوره‌های فقه اسلامی است.

آیات قرآن - مجموع آیه‌های قرآن است که بالغ بر شصت‌هزار و چهل آیه است
ترتیب نامهای سوره‌ها و تعداد آیه‌ها بشرح زیر: فاتحه ۷ - بقره ۲۸۶ -
آل عمران ۲۰۰ - نساء ۱۷۶ - مائدہ ۱۲۰ - انعام ۱۶۵ - اعراف ۲۰۶ - انفال
۷۵ - توبه ۱۲۹ - یونس ۱۰۹ - هود ۱۲۳ - یوسف ۱۱۱ - رعد ۴۳ - ابراهیم ۵۲
حجر ۹۹ - نحل ۱۲۸ - اسراء ۱۱۱ - کهف ۱۱۰ - مریم ۹۸ - طه ۱۳۵ - انبیاء
۱۱۲ - حج ۷۸ - مؤمنون ۱۱۸ - نور ۶۴ - فرقان ۷۷ - شعراء ۲۲۸ - نمل ۹۵ - قصص
۸۸ - عنکبوت ۶۹ - روم ۶۰ - لقمان ۳۶ - سجده ۳۰ - احزاب ۷۳ - سبا ۵۴ -
فاطر ۴۵ - یس ۸۳ - صافات ۱۸۲ - ص ۸۸ - زمر ۷۵ - مؤمن ۸۵ - فصلت ۵۴ -
شوری ۵۳ - زخرف ۸۹ - دخان ۵۹ - جاثیه ۳۷ - احقاف ۳۵ - محمد ۳۸ - فتح -
۳۹ - حجرات ۱۸ - ق ۴۵ - ذاریات ۶۰ - طور ۴۹ - نجم ۶۲ - قمر ۵۵ - رحمن
۷۸ - واقعه ۹۶ - حدید ۲۹ - مجادله ۲۲ - حشر ۲۴ - ممتحنہ ۱۳ - صف ۱۴ -
جمعه ۱۱ - منافقون ۱۱ - تغابن ۱۸ - طلاق ۱۲ - تحريم ۱۲ - ملک ۳۰ - قلم
۵۲ - حلقه ۵۲ - معراج ۴۴ - نوح ۲۸ - جن ۲۸ - مزمول ۲۰ - مدثر ۵۶ - قیمه
۴۰ - دهر ۳۱ - مرسلات ۵۰ - نباء ۴۰ - نازعات ۴۶ - عبس ۴۲ - تکویر ۲۹ -
انفطار ۱۹ - مطففين ۳۶ - انشقاق ۲۵ - بروج ۲۲ - طارق ۱۷ - اعلی ۱۹ - غاشیه
۲۶ - فجر ۳۰ - بلد ۲۰ - شمس ۱۵ - لیل ۲۱ - ضحی ۱۱ - انشراح ۱۱ - تکاثر ۸ -
عصر ۳ - همزه ۹ - فیل ۵ - قریش ۴ - ماعون ۷ - کوثر ۳ - کافرون ۶ - نصر
۳ - تبت ۵ - اخلاص ۴ - فلق ۵ - ناس ۶.

آیات متشابهات - آیاتی از قرآن است که احتمال معانی کثیره دارد و با تفسیر
و تأویل روشن میشود.

آیات محکمات - آیاتی از قرآن که صریح است و حکم آن ظاهر میباشد و تأویل
ندارد:

محکوم باد ملک ترا تا اساس دین زایات محکمات و احادیث محکم است
سلمان ساووجی

آیت - در معانی زیر بکار رود:

الف - نشان، نشانه، علامت، اماره، آیه:

ای بزمگه تو صورت فردوس وی رزمگه تو آیت محشر
مسعود سعد

ب - جمله، کلام، فقره از فقرات سوره قرآن:

بوقت شاه جهان ارپیمبری بودی دویست آیت بودی بشأن شاه ایدر

معزی

ج - معجز، کرامت:

و آیت‌ها نمود از عصا و دیگر چیزها.

مجمل التواریخ والقصص

او آیت پیغمبر ما بود روز حرب   از ذوالفنقار بود و زصمصام آیتش
ناصرخسرو

د - دلیل - حجت، برهان:

کفت من اینها ندانم حجتی   که بود در پیش عامه آیتی
مولوی

چون چون و چرا خواستم و آیت محکم   در عجز به پیچیدنده این کور شد آن کر
ناصرخسرو

آیش - آیش ۲۰۸ بدو معنی است:

الف - به نوبت گذاشتن زمین زراعتی برای گرفتن نیرو که عادتاً یک سال
نمیکارند و سال دیگر میکارند و این را آیش گویند.

ب - زمینی که به نوبت گذاشته شده است. در این معنی معادل کشغان و
کشتخان.

آیفت - حاجت و نیاز:

ناسزا را مکن آیفت که آبت بشود   به مزاوار کن آیفت که ارجت دارد
دقیقی

آیزن - ترکی است بمعنی شوهر خواهر.

آینی - ترکی و بمعنی آقازاده و برادرزاده است.

آیه - بنده، جمله‌هایی که هرسوره قرآن مجموع آنهاست. مثلاً آیه ۳۵ از سوره
۲۱ جمع آن آیات است.

انصاف نیست آیه رحمت شود عذاب   چینی که حق زلف بود بر جبین مزن
صائب تبریزی

—۴۶۴—

تصحیح

در مقاله ادبیات حقوقی شماره ۱۳۲ اشتباهات چاپی زیر تصحیح میشود

صفحه	سطر
۱۱۰	۱۳ بحث از زاید است
۱۲۵	۳۱ پس از نمیشود جمله (پدید میگردد) در چاپ افتاده.